

BIJ VLAGEN

Journal Koninklijke Nederlandsche Zeil- & Roeivereniging

Flevo Race

Volvo Ocean Race

Pi Zomertocht

Sociëteiten Rally

Castle to
Crane

Draken

Volvo Ocean Race 2018

Persbericht

Muiden, 6 juni 2018

Annemarie den Dekker nieuwe directeur Rijksmuseum Muiderslot

Per 17 september 2018 is Annemarie den Dekker (1972) de nieuwe directeur van Rijksmuseum Muiderslot.

Annemarie den Dekker studeerde kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam. Daarna ging zij aan de slag als conservator en later hoofdconservator in het Amsterdam Museum. Ook bekleedde zij de functie van adjunct-directeur. "Ik verheug mij er enorm op om aan de slag te gaan op deze prachtige plek. Het Muiderslot heeft al jaren geleden mijn hart veroverd. Het museum trekt jaarlijks bijna 140.000 bezoekers uit binnen- en buitenland die de schoonheid van deze unieke locatie weten te waarderen. Er liggen ambitieuze toekomstplannen waar ik graag mee aan de slag ga, samen met een enthousiast team, de vele vrijwilligers en samenwerkingspartners".

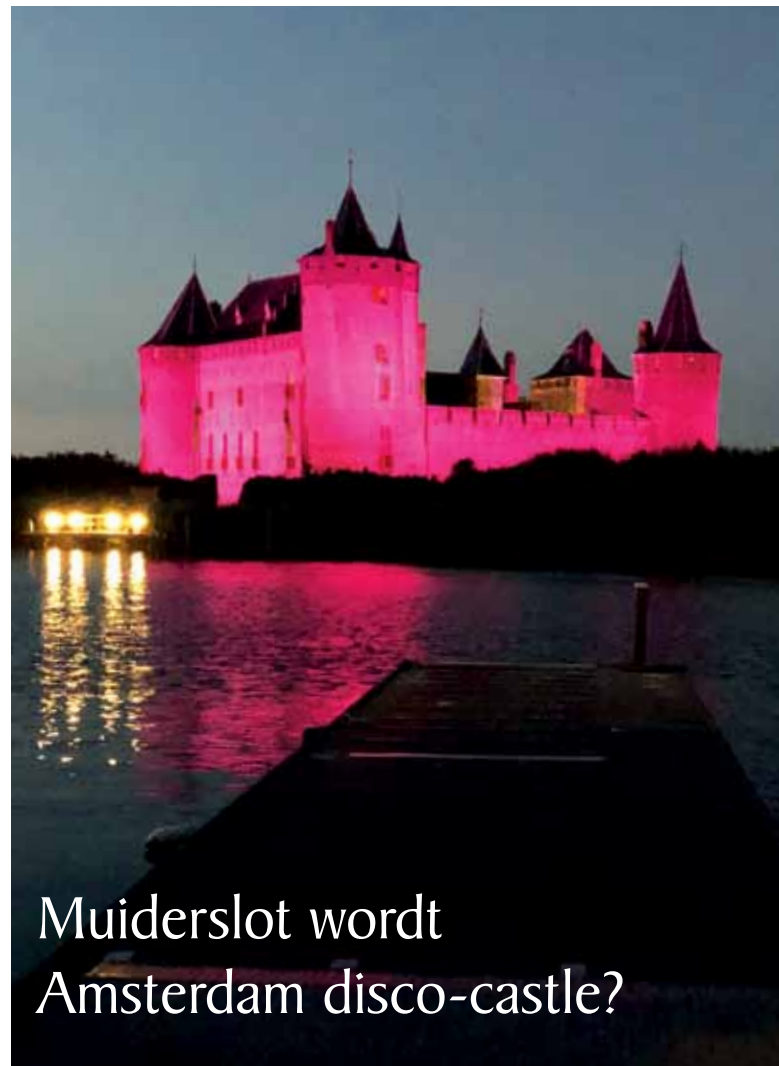
Foto: Fleur Speet

Al sinds 2012 is Annemarie den Dekker nauw betrokken bij het Muiderslot als lid van de Raad van Toezicht. Eppo van Nispen tot Sevenaer, namens de Raad van Toezicht van het Muiderslot: "Wij hebben met veel plezier Annemarie den Dekker benoemd. Wij zochten een enthousiaste en daadkrachtige directeur, met museale kennis, een goed netwerk in Amsterdam en een zakelijke blik. Volgens ons past Annemarie perfect in dat plaatje".

Rectificatie Nieuwe Leden

Beste (foto)redactie,
Toen ik vandaag de nieuwe Bij Vlagen op de mat vond heb ik snel doorgebladerd naar de midden-pagina's met de foto's van de nieuwe leden en hun referenten. Want deze keer was ik ook referent en hoopte dat ik er een beetje goed op zou staan. Groot was mijn teleurstelling toen ik de foto links-boven op pagina 11 bekeek waar ik samen met Paulien Sakkers (m) en Hein Coops (r) vereeuwigd ben. Niet vanwege de kwaliteit, die is prima. Maar volgens het onderschrift ga ik tegenwoordig als Rob Snoeks door het leven! Voor wie Rob en mij beiden kennen, wij lijken totaal niet op elkaar. Met een hartelijke groet, jullie teleurgestelde clubgenoot, Frank Hoogendijk (l)

Muiderslot wordt Amsterdam disco-castle?

Van het bestuur

Sinds April heeft uw nieuwe bestuur drie nieuwe leden, een flinke vernieuwing. Deze eerste maanden was het dan ook even inslingeren. We hebben ons verdiept in de lopende dossiers. Met dit voorwoord tijd om eens stil te staan bij een aantal zaken die veel aandacht hebben gehad.

Allereerst de mogelijke bouw van een buitenhaven. De KNZ&RV werkt in dit verband samen met KNSF en Elburg Yachting. Ons belang is meer dan 6000 m2 landaanwinning aan de Noordkop, een betere ontsluiting en het voordeel van een evenementen haven naast ons. Hoewel alle seinen op groen leken te staan, is er een negatief rapport van de Rijksdienst Cultureel Erfgoed verschenen. Of de buitenhaven daarmee van de baan is, is nog niet zeker. De wens om uit te breiden aan de Noordkop blijft vanzelfsprekend bestaan. In Muiden wordt ook gesproken over een mogelijke binnenhaven. Dit initiatief zullen wij als vereniging nauwlettend in de gaten houden en wanneer nodig aansluiting bij zoeken.

Het fonteinkruid heeft ons deze zomer op meerdere fronten parten gespeeld. Natuurlijk hebben we er met onze eigen boten in meer of mindere mate last van gehad. Maar ook de sterke afname van het aantal passanten in Muiden, wijten we voor een belangrijk deel aan het fonteinkruid. Bij onze activiteiten en het verenigingsleven merken we het ook. Eén van de starts van de Flevo Race vond plaats bij het Paard van Marken. Dichterbij was niet mogelijk voor de ORC klassen. Bovendien telde de Flevo Race dit jaar niet mee voor de Verbondsbezem vanwege het fonteinkruid en dit resulteerde in een zeer beperkt aantal

deelnemers. De zeilwedstrijdcommissie heeft een enquête gehouden onder de deelnemers van de laatste jaren. Daaruit kwam duidelijk naar voren dat deelname weer zal toenemen wanneer de Flevo Race naar het Noordelijk deel verplaatst zal worden. Dit biedt een mooie kans om de Buyshaven volgend jaar weer meer bij het verenigingsleven te betrekken.

Het is mij deze zomer nóg duidelijker geworden hoe uitzonderlijk en belangrijk de Pi is voor onze Vereeniging. Niet alleen de jeugd, maar ook de leden hebben dit seizoen weer veel en enthousiast gebruik gemaakt van haar. De Pi was in Scheveningen tijdens de VOR en de jeugd heeft een mooie tocht naar Zweden gemaakt. De film over deze tocht is hierbij een must (en aanrader) om te zien. Ook besturen van andere (Koninklijke) verenigingen zijn afgelopen jaar aan boord geweest. Het is uniek dat we de Pi op deze manier gebruiken en dat is iets wat we moeten koesteren.

Als deze Bij Vlagen op de mat valt is voor velen het seizoen voorbij. Dat is jammer. Er wordt op veel plekken in de winter doorgedvaren. Op de plassen, maar ook op zee. Er is weinig reden om niet door te varen in de steeds zachter wordende winters. Dit jaar pakken we dan ook het winterzeilen weer op. Er blijft in ieder geval een aantal Draken op de kant staan en uiteraard zijn de J-70's ook beschikbaar. Twee zondagen per maand zullen we eenvoudige wedstrijdbaantjes uitleggen. Ik hoop dat dit een start wordt voor een actief winter (wedstrijd) zeilseizoen.

Michiel van Dis
Voorzitter

Het Bestuur v.l.n.r.:
Monique Coebergh
(jeugd)
Florence Sluis
(wal)
Jaap Arts
(penningmeester)
Marcel Revet
(ondervoorzitter/roeien)
Marc van Bommel
(ondervoorzitter/zeilen)
Marlous Daarnhouwer
(secretaris)
Quirin van Aspert
(hgt)
Michiel van Dis
(voorzitter)

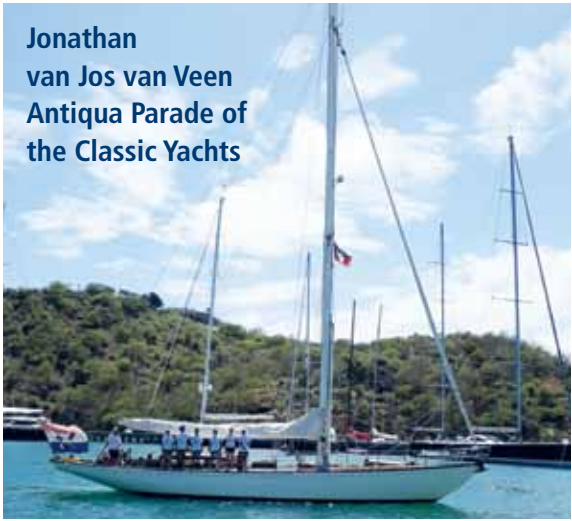
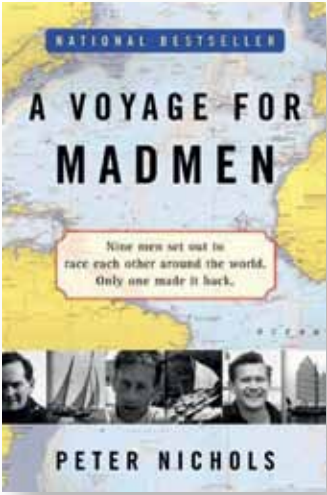
A Voyage for Madmen

by Peter Nichols

In 1968, nine sailors set off on the most daring race ever held: to single-handedly circumnavigate the globe nonstop. It was a feat that had never been accomplished and one that would forever change the face of sailing. Ten months later, only one of the nine men would cross the finish line and earn fame, wealth, and glory. For the others, the reward was madness, failure, and death.

In this extraordinary book, Peter Nichols chronicles a contest of the individual against the sea, waged at a time before cell phones, satellite dishes, and electronic positioning systems.

A Voyage for Madmen is a tale of sailors driven by their own dreams and demons, of horrific storms in the Southern Ocean, and of those riveting moments when a split-second decision means the difference between life and death.

“Opinions may differ, but facts are sacred”

Debattafel bij de KNZ&RV

Binnen onze Vereeniging functioneert sinds september 2017 een debattafel. Eenmaal per maand wordt er, in de vorm van een dinsdaglunch, met betrokken deelnemers gediscussieerd over uiteenlopende onderwerpen van politieke en maatschappelijke aard. De bedoeling is rondom de gekozen onderwerpen verder te komen dan de gebruikelijke, soms wat oppervlakkige en veelal half afge- maakte gesprekken aan de bar of aan boord.

De afgelopen maanden hebben we met elkaar gediscussieerd over onderwerpen zoals het functioneren van de rechterlijke macht, taak en functie van de journalistiek, de energietransitie, de boeken van Yuval Harari (Homo Sapiens, Homo Deus) en werd een bezoek gebracht aan de 2e Maasvlakte resp. een rehabilitatieproject (van één van onze leden) in Rotterdam). De komende bijeenkomst in oktober discussiëren we over De Vruchten van de Welvaart, wie profiteert van economische groei?

U ziet, gevarieerde onderwer- pen die we met elkaar kiezen. Gemeenschappelijk is in ieder geval dat we op een gedisciplineerde manier met elkaar discussiëren (Chatham House Rule applies), iedereen ruimte laten om opinies naar voren te bren- gen en we willen leren van elkaars inzichten.

In september is een nieuwe cyclus van bijeenkomsten gestart en als er onder de leden van de KNZRV mensen zijn die graag aan zo'n debattafel willen deelnemen is dit het moment om u aan te melden/uw gegevens door te geven via het secretariaat (secretariaat@knzrv.nl) onder vermelding van “debattafel”. U ont- vangt dan nader bericht over een te organiseren kennis-makingsbij- eenkomst.

Ton Soetekouw

Bij Vlagen

journaal van de knz&rv

Voor nadere informatie over het adverteren in Bij Vlagen contact opnemen met het secretariaat, telefoon 0294 - 261540.

redactie

Simon Keijzer, Paul Koch, Jacqueline Lambert, Hanneke Ham, Hanny Tempert en Tjabien Wissenraet
redactie-adres
Postbus 30, 1398 ZG Muiden
tel.nr. 0294 - 261540
e-mail: secretariaat@knzrv.nl
art-directie/vormgeving
Tjabien Wissenraet
drukwerk

MediaCenter Rotterdam

foto's

Foto's zijn afkomstig van leden
tenzij anders vermeld

De redactie is verantwoordelijk voor het plaatsen van artikelen, niet voor de inhoud van redactionele bijdragen van medewerkers en lezers. Zij behoudt zich het recht voor in overleg met de auteur(s) bijdragen in te korten en/of te wijzigen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn en mogen maximaal 500 woorden lang zijn, foto's ca 1 MB groot. Het Bestuur van de KNZ&RV is niet verantwoordelijk voor de inhoud van Bij Vlagen. Overname van artikelen is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

© 2018 Koninklijke Nederlandsche Zeil- & Roeivereeniging

Inzenden tekst en high-res. foto's, graag met namen en bijschriften, BV 1/2019, vóór 1 januari 2019 mailen naar tjabien-w@planet.nl

Van de redactie

Het heeft even geduurd maar de dag waarvan u wist dat zou komen... is aangebroken. Een nieuwe Bij Vlagen is op de mat gevallen. En wat voor'n Bij Vlagen.

Als redactie hebben we gemeend u langer in spanning te moeten houden zodat we nog meer zomerevenementen, tochten en wedstrijden voor het voetlicht konden brengen. Dat we een actieve Vereeniging zijn weten we al meer dan 175 jaar, maar zo actief? Zelfs met de verlate verschijning hebben we niet alles wat we op wilden nemen kunnen plaatsen. We hebben slechts ruimte weten te vinden voor een uitgebreid verhaal van de Winsome die haar naam hoog heeft weten te houden tijdens een vrijwel windstille Round the Island race. Uitstekend gevaren maar door de super restart bij Bembridge Ledge heeft ze wel het gejoel van ruim 1000 voornamelijk Britse zeilers en voetbal liefhebbers gemist bij het eerste goal van Engeland in de kwartfinale tegen Zweden. Een heel aparte ervaring kan ik u verklappen. Tevens laat Scipio weer van zich horen. In een nieuwe boot en vol ambitie om in 2020 naar Tokio te gaan. We blijven hem volgen.

De Pi heeft in twee weken zomertocht vier landen bezocht en Bojangles is toch maar naar huis gezeild. Het rondje Atlantic volgemaakt. Er zijn nog meer rondjes gevaren. Rond de wereld met een bloedstollende finish in Scheveningen waar we in groten getale aanwezig waren. Rond Ierland, op grote hoogte rond een aantal boeien op een Oostenrijks bergmeer en last but not least rond de Kreupel. Zoveel rondjes, je zou er duizelig van worden. Gelukkig weten de roeiers het roer rechter te houden met mooie tochten in Venetië, spannende avonturen in Glasgow en een podiumplaats tijdens de Great River Race in Londen.

Uniek voor een watersport vereniging is toch wel het rallyverslag van de Sociëteiten. Een nieu- we loot aan de boom van de Koninklijke? De motormuizen zijn de laatste tijd wat stil. Komt dat omdat ze ingehaald worden door de rallypoezen? Wie weet krijgt u het antwoord op deze vraag in een volgend nummer van Bij Vlagen.

Nu de eerste herfststorm een feit is en om het huis jaagt zit ik te genieten van al het moois wat u heeft beleefd de afgelopen lange warme zomer. Ben ik iets vergeten? Vast en zeker. Uw bijdrage in het volgende nummer om dat recht te zetten is meer dan welkom!

Paul Koch

De redactie bestaat uit: Simon Keijzer, Paul Koch, Jacqueline Lambert, Hanneke Ham, Hanny Tempert en Tjabien Wissenraet (bij gebrek aan een nieuwe redactiefoto bovenstaand plaatje)

Inhoud

Nieuws	4	Pi Zomertocht	26
Van het bestuur	5	Column	28
Van de redactie	7	Draken	30
Wedstrijdzeilen		Flevo Race	32
met Winsome	10	Jeugd	34
Great River Race	14	Roeien Glasgow	36
Interview	15	WPGC Scilly's	38
Voga Longa	17	Coastal Rowing	40
Volvo Ocean Race	20	Roeien Parijs	41
Volvo Round Ireland	24	Sociëtenrally	42
Buyshaven	25		

Openingstocht naar Marken

Markervuurrace met haring en korenwijn

Dutch League 2018

Almere Roermond Aalsmeer Lelystad Veere

Events Overall leaderboard Regatta leaderboards

Competitors Analytics

Results of race F6, Race3 have been updated. Last Score Update

Low Point System

Regatta Rank	Competitor	Name	F1	F2	F3	F4	F5	F6	T
1	Urdam	WV Urdam	3	1	1	2	1	1	9
2	Roermond	RAZV Maas & Roer	1	2	1	5	1	4	14
3	VWOTF	VW De Twee Provinciën	2	3	2	2	1	5	15
4	Muiden	KNZRV Muiden	4	2	2	3	2	2	16
5	Schaveningen	Jachtclub Schaveningen	1	4	5	3	2	1	16
6	Giesbeek	WSV Giesbeek	4	1	1	1	5	5	17
7	Amsterdam	International Yacht Club Amsterdam	2	3	3	1	5	3	17
8	Almere	WV Almere Centraal	3	4	2	1	3	4	17
9	Breskens	WV Breskens 1e team	1	3	5	4	4	1	18
10	Leeuwarden	WV De Meewen	4	1	3	4	4	2	18
11	Heeg	WS Heeg	2	DNF	4	3	2	2	19
12	Breskens2	WV Breskens 2e team	5	2	3	5	4	3	22
13	Braassem	WV Braassemmeer	3	5	4	2	5	4	23
14	Westender	Zeilteam Westender	5	4	4	4	3	3	23
15	Wolphaartsdijk	WSV Wolphaartsdijk	5	5	5	5	3	5	28

Eredivisie zeilen, KNZ&RV op vierde plaats

Virtuele Volvo Ocean race

Dit is opgetekend:

Etappe	VZS-Maas	VZS-KNZRV
1 Alicante-Lissabon	WIN	
2 Lissabon-Kaapstad	WIN	
3 Kaapstad - Melbourne	WIN	
4 Melbourne-Hong Kong		WIN
5 Niet gevaren in V-VOR		
6 Hong Kong - Auckland	WIN	
7 Auckland - Itajai		WIN
8 Itajai - Newport		WIN
9 Newport-Cardiff		WIN
10 Cardiff - Gotenburg		WIN
11 Gotenburg - Scheveningen		WIN
Wins	4	6

Namens de schippers van de VZS-KNZRV (VZS staat voor de Verenigde Zeil Sociëteiten): Allard van der Borch, Jet Key, Florence Sluis, Michel Greeve, Vincent vd Brekel, Adriaan de Haan, Karin vd Brekel, Vincent Bakhuizen, Roland Steinmetz en ondergetekende. Met het finish spektakel van de echte race en de afsluitende in-port race achter de rug, is het ook het moment om de balans van de Virtuele Volvo Ocean race tussen de twee zeilende clubs van de Verenigde Zeil Sociëteiten op te nemen.

Aan een ieder hier een duiding aan te geven als dat gewent is. Wel kan gesteld worden dat er een kanteling heeft plaatsgevonden. Kwam VZS-Maas direct goed van start met drie WIN's achter elkaar, ergens in Nieuw Zeeland heeft VZS-KNZRV het initiatief overgenomen en de vaart er in gezet. Zoiets overkwam het team Brunel ook in de echte race.

Het was een plezier de wedstrijdleader te kunnen zijn. Opvallend is nog wel dat het ook voor de virtuele zeilers een lange race is. De eerst etappes begonnen met rond de 70.000 deelnemers. De laatste etappes waren er 40.000.

Als indicatie voor het plezier en intensiteit waarbij gevaren is kan ik het aantal van 5328 WhatsApp berichtjes vermelden dat de KNZRV teams die boven genoemd zijn al 'zeilend' uitgewisseld hebben. Naast alle navigatie aanwijzingen, suggesties en debatten, waren het vooral de gesprekken met het kombuis over virtuele garnalen kroketjes, koffie en borrelhap die de stemming hoog hielden. Dank voor alle teams en veel hulde voor Allard en Jet die hebben gezorgd dat de VZS-KNZRV de winst kon binnenhalen.

Wedstrijd zeilen met WINSOME NED 118

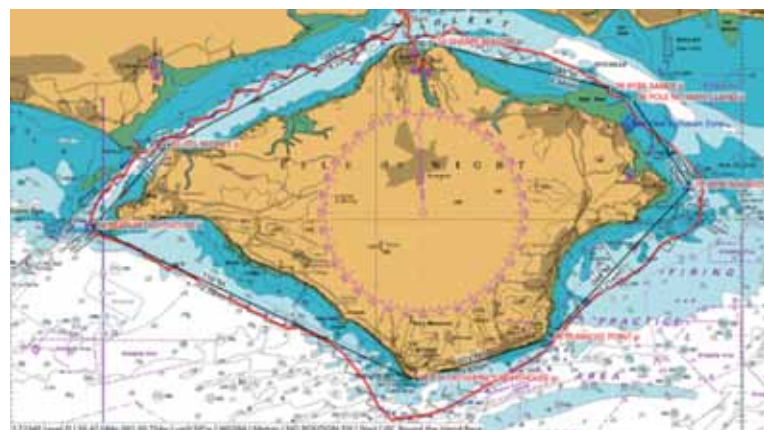
Round the Island Race 2018; Isle of Wight; 'Easy guys, One by One'

Om even in de sfeer te komen; dit werd ons na zeven uur varen toegeroepen vanaf een Sunsail charter boot, door een gezette, roodverbrande Engelsman met om het ontblote bovenlijf en dito (bier)buik alleen het bijgeleverde opblaasbare Ocean Safety reddingvest. Wij voeren over bakboord en hij over stuurboord; we riepen hem bij herhaling aan. Ik weet zeker dat de Racing Rules of Sailing voor hem een onbekend begrip zijn, maar twijfel zelfs of de begrippen bak- en stuurboord hem iets zeiden. Toen hij ons bestaan echt niet meer kon ontkennen, was dit zijn respons. Nog wat later werd het stuurwiel naar rechts gedraaid, kwam tot een ieders verbazing de giek met een klap over en werd er op hoogst ongebruikelijke wijze gespinnakerd met de boom aan lij, probleem opgelost. De 1200 inschrijvingen voor RtIR variëren van high end professionele team en serieuze amateurs zoals wij tot bonte gezelschappen die een boot huren en voor het eerst in wedstrijdverband zeilen. Toch was de quote "Easy guys, one by one" de samenvatting van de dag.

We voeren de RtIR 2018 met Harry Heijst*, Leen Hoogmoed, Laura Dillon onze Ierse stuurvrouw, Peter Morton (Engelsman), Joost Nijhoff, Joost Heikens, Lennard Pigeaud*, Floris Oud* en Boj Mirck*. *Vier leden van de KNZ&RV.

WINSOME heeft haar thuishaven in Cowes. Gelukkig heeft deze bemanning al veel vaker in deze samenstelling gevaren. Omdat er op het laatste moment altijd wel klussen zijn die nog moeten worden gedaan en om te zorgen iedereen vooraf kan bedenken wat hij of zij moet doen, doen wij een deel van de crew, stroom en weer voorbereiding vooraf via de e-mail. Check www.winsome.nl/wp-content/uploads/RtIR_2018_crew_prep_V2.pdf Met het gigantische stationaire hogedrukgebied dat dan al weken boven West-Europa voor zon, hoge temperaturen en weinig wind zorgt, valt er qua wind weinig voor te bereiden; licht weer, weinig druk en veel lokale effecten zowel thermische als weerstandseffecten.

Dat we met 1200 schepen zijn heeft voor- en nadelen. 1200 potentiële wind blokkers, maar ook 1200 windvaantjes die richting en kracht goed aangeven. Het is dus goed om ons heen kijken geblazen.

De baan: tegen de klok in rond the Isle of Wight. In zwart de baan en in rood de track

Geheel volgens plan verlieten we het haventje van de Royal Yacht Squadron om 06:30 lokale tijd, zodat we vast konden kijken waar de meeste wind zou zijn. We hadden slechts 3-4 knopen wind verwacht, dus waren aangenaam verrast toen het in de aanloop naar de start zo rond de 7 knopen woei. Door een veilig plan en goede onderlinge communicatie hadden we de ideale start op de plek met de meeste stroom richting het Westen, slechts één bootlengte voor de startlijn.

De strategie op het rak naar 'the Needles Lighthouse' was eenvoudig: in het diepe water blijven om zo de meeste stroom mee te hebben, maar ten koste van ongeveer alles zorgen dat we in de vrije wind blijven varen. Geen gemakkelijke opgave met zo veel tegenstanders/windvangers. Tijdens dit rak werd een nieuwe obsessie geboren. FIREBRAND, een houten S&S 43 uit 1965 is meer naar het Zuiden gestart en vaart vrijwel het hele rak een paar

honderd meter voor ons. Een prachtig schip, maar minder prachtig is dat wij toch echt een stukje sneller moet varen dan FIREBRAND om van ze te kunnen winnen op handicap. We moesten en zouden van haar winnen. We kozen onze slagen zo dat we met maximale stroom mee door Hurst Narrows voeren. Hier nam onze On Board Reporter Floris zijn #Sailfie.

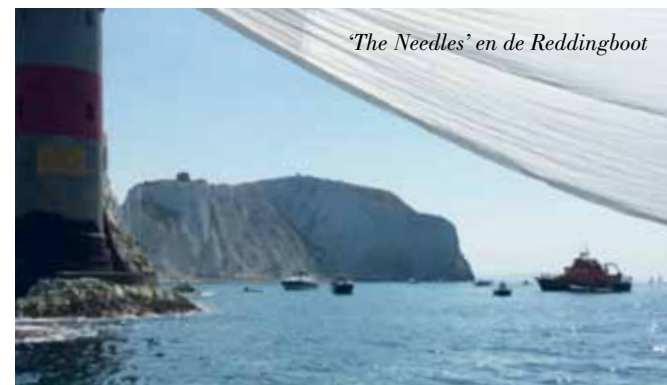
Bij de ronding van the Needles Lighthouse zijn er twee routes mogelijk. In 1947 strandde hier het stoomschip VARVASSI waar nu alleen nog de stoomketel van over is. Je kunt hier veilig omheen zeilen, wat een extra afstand van ongeveer 400m oplevert, of door de niet aangegeven passage tussen Goose Rock en de boiler varen. Een breedte van 55m lijkt heel wat, maar zonder merktekens varen er elk jaar weer deelnemers op

het wrak. Omdat we deze race al meer dan vijftien keer gevaren hebben, weten we wel wat we moeten doen; een plan maken t.a.v. 'boat handling', bij de ronding is iedereen stil en is er nog meer dan anders een heel duidelijke 'chain of command'.

Passage tussen VARVASSI (Wk) en Goose Rk

We voerde ons plan uit: over bakboord met een knik in de schoot aanvaren, afvallen, spinnaker zetten, snelheid en hoogte houden om te zorgen dat de West gaande stroom ons niet op het wrak zet. Zoals elk jaar lag de RNLI-reddingboot weer in de buurt, maar gelukkig niet voor ons. Hoewel er ook deze keer anderen op het wrak gevaren zijn.

'The Needles' en de Reddingboot

WINSOME bij de start, foto Paul Weyth

Aangezien het een lange warme en vermoeidende dag beloofde te worden, nam Peter het roer over van Laura. Beide 'stuur-mensen' kunnen zo wat rusten en scherp varen. Op weg naar St. Catherine's Lighthouse (het meest Zuidelijke punt) was het wederom het zoeken naar de juiste balans tussen wind en tij. In het begin van het rak stond er aan de kant van het eiland minder stroom tegen, maar de relatief hoge kusten zorgen ook aan loef voor weinig wind. Zeker bij de ronding van de St. Catherines was het uitkijken; veel stroom (inmiddels) mee bij de kust, maar helemaal geen wind bij het eiland. Een leuk spelletje van aandachtig trimmen om met 5 knopen wind de spinnaker vol te houden, op de AIS kijken welke boten wel en geen gang hebben én met de verrekijker om ons heen kijken waar wel en waar geen wind zat. We hebben daar enorm omgevaren, maar enorm veel gewonnen op alle andere schepen; zelfs achteraf de perfecte ronding. Onze eerder genoemde grote tegenstander FIREBRAND voer verder naar buiten en hebben we bij deze ronding ingehaald, maar dat betekende niet dat we ook van haar af waren.

We vervolgden het voordewindse rak langs de zuidkant van het eiland. Lennard trimde 'de Dantuma', onze bijnaam voor de lichtste Spinnaker. Wel heel erg jammer dat Joost er zelf helaas niet bij kon zijn.

Het was op dit rak dat we de eerder beschreven bakboord-stuurboord situatie met de Sunsail charter boot kregen. We hebben ooit eerder aan de Cowes Week organisatie gesuggereerd om de Sunsail vloot een heel eigen deel van de Solent te geven, maar misschien moet hun Round the Island Race gewoon rond een ander eiland... Fijn voor hen dat er maar zou weinig wind stond, ik hoop dat ze een leuke dag hebben gehad en veilig weer aangekomen zijn. Gedurende de hele dag maakten we gelukkig meer progressie dan verwacht. Minder gelukkig was dat FIREBRAND door ook op dit

Lennard Pigeaud trimt 'de Dantuma'

rak meer naar buiten te blijven ons weer had ingehaald. Ze gijpt binnen ons vlak voor Bembridge Ledge Bouy (Zuid-Oost punt). We wisten dat het Oostelijk deel het meest lastig zou worden, maar we wisten niet dat het zó lastig zou worden. De Westelijke winden werden geblokkeerd door thermiek van het opwarmende

eiland. Deze thermiek genereerde ook een Oostelijke zeewind, waardoor er aan de oostkant van het eiland een heel groot windwak ontstond met enkele stroken wind. Sommigen uit het oosten, maar de meeste uit het westen. Peter stuurde en hield WINSOME in beweging, waarbij we telkens op weg probeerden te blijven naar de nieuwe wind.

Herstart bij Bembridge Ledge

Op AIS kon je eigenlijk nog beter zien dat de afwezigheid van wind, met meegaand tijd eigenlijk voor een nieuwe start zorgde, ondanks dat we al 75% van de baan hadden afgelegd. Een soort general recall, nieuwe start en gaan. FIREBRAND nam de binnen-bocht en schoof naar voren. Voor het eerst deze race dacht ik dat we haar kwijt zouden zijn. Wat nog niemand wist, was dat er nog twee van deze herstarts plaats zouden vinden. Wij dreven met 1-3 knopen wind langs de Oostkust, maar je kon aan schepen die aan het cruisen waren -en met weerwaarnemingen op internet- zien dat er aan de Noordkant van de Solent een lekkere 12 knopen wind stond. Het was alleen onmogelijk om daar te komen. Wij kozen ervoor om vlak onder de kust te blijven om drie redenen. 1. Er stond een kleine tegenstroom die ons de goede kant op duwde. 2. We hoopten op een klein beetje thermiek van het eiland. 3. Het zou in elk geval de kortste afstand naar de finish zijn en hopelijk naar nieuwe wind.

Met een beetje geluk werd onze volhardende houding beloond. Wij waren één van de eerste drie boten die de nieuwe Westelijke gradiënt oppikte. WINSOME -op de print screen de blauwe boot met de blauwe lijnen-schoot vooruit en we lieten het grootste deel van de vloot achter ons.

WINSOME leidt de vloot naar de Finish

Harry en Brian Thompson

We finishte bijna 11 uur na de start. Inmiddels hadden we voldoende voorsprong op alle andere boten in onze subdivisie 2C om te winnen:

WINSOME 1,
FIREBRAND 2,
UPSTART 3.
1e van de 28 en 7e van de 100 boten in IRC 2

Harry mocht de prijs in ontvangst nemen uit de handen van zeil-legende Brian Thompson.

Naschrift

Ik ben heel trots op WINSOME en haar volhardende bemanning. We hebben ons gedegen voorbereid, sterk en slim gevaren. Ondanks heel lastige omstandigheden voor zo'n zwaar schip bleven we gedreven en geconcentreerd. Zoals Sir Winstone zei; 'Never, ever, ever, ever, ever give up!' Zoals de gezette rood verbrande Sunsail zeiler zei; 'Easy guys One by One'. Dat is wat we deden, de rakken namen we 'one by one', de rondingen namen we 'one by one' en onze tegenstanders versloegen we 'one by one'.

Boj Mirek

WINSOME en FIREBRAND, foto Paul Weyth

Roets, in het verleden behaalde resultaten....

.....zijn geen garantie voor de toekomst.

U kent de slogan vast. Dit geldt voor beleggingen, maar is evenzeer toepasbaar op een roeiploeg. Roets roeit al heel wat jaren aan de top van het Nederlands Kampioenschap mee, met een plaatsje op de hoogste trede twee jaar geleden. Vorig seizoen lagen we ook op koers maar na een tumultueuze ontknoping van het seizoen ging de spreekwoordelijke derde er met het been vandoor.

Dit zorgde voor twijfels aan deelname dit jaar. Op het allerlaatste moment hebben we besloten toch weer mee te doen. Het resultaat nu op de helft van het seizoen is een gedeelde eerste plek met Scheveningen heren. Dat belooft nog een spannende strijd te worden

Omdat het zo leuk is, roeien we ook tussen de voor het NK genomineerde wedstrijden door nog andere wedstrijden. Natuurlijk het WK op de Scilly's begin mei en, ook vast punt op de agenda in september, de Great River Race.

De Scilly's van vorig jaar waren haast niet te overtreffen. Toen een plek in de B finale, een resultaat waar we vooraf niet op hadden durven hopen. Dat was moeilijk te toppen. De lange winter deed de voorbereidingen geen goed en twee teamleden die niet mee konden, gaven ons niet de beste papieren.

Maar het prachtige eiland, een fijn team, minder door onszelf opgelegde druk, een fantastisch huis, genoeg redenen om te gaan.

Het behalen van een 9e plek bij de veteranenrace op vrijdagavond (twee plekken hoger dan vorig jaar) gaf nog hoop. Ook de start van de zgn 'seeding' race, waarin we de latere winnaar behoorlijk op achterstand roeiden bood nog perspectief maar het enorm hoge niveau gecombineerd met een slechte positie in het veld resulteerden in een mindere uitgangspositie: De E poule. In de middagrace wisten we nog te promoveren naar de D poule.

We waren ook voornemens op zondag naar de C te promoveren maar mist gooide roet in het eten. Pas in de middag ontstond er een window waarin nog precies een dames- en een herenrace paste. Vlak voor de lettelijk opnieuw binnenrollende mist finishten we als 45e. Niet helemaal waar we op gehoopt hadden, maar wat een fantastisch event en wat een heerlijke ploeg!

Het podium van de Great River Race is ons niet geheel onbekend maar ook hier zijn behaalde resultaten in het verleden geen garantie. Twee jaar geleden 1e bij de gigs en 1e bij de veteranen. Vorig jaar 2e bij de gigs en 3e bij de veteranen. We moesten weer even wat strak trekken. Een furieuze start, flink doorroeien met helaas weinig oog voor alle hoogtepunten die Londen te bieden heeft leverde uiteindelijk een 2e plek bij de gigs op. Een team met (oud-) wereldkampioenen die hun krachten hadden gebundeld, waren ons te rap af. Maar wel een eerste prijs bij de veteranen. We waren de allersnelste 40 plussers en mochten opnieuw een prachtig halfmodel in ontvangst nemen. Maar we waren te laat bij de prijsuitreiking. Oeps. Rene was er gelukkig wel en nu kunt u deze prachtige prijs in de Pampusbar bewonderen.

Maar veel belangrijker dan de eindresultaten en het plezier van prachtige races is dat we vooral hebben genoten van en met elkaar. En die behaalde resultaten uit het verleden zijn wel degelijk een garantie voor de toekomst.

Hanny Tempert

WPGC Scilly's 1996

In gesprek met ... Kees Gramkow

Trots is hij. Trots dat hij benoemd is tot Drager van de Grote Six Penning. "Als je kijkt wie inmiddels deze penning hebben mogen ontvangen, en ik daar nu bij hoor, dan is dat iets om trots op te zijn. Ik hecht er veel waarde aan. Hij ligt in de boekenkast" lacht hij er achteraan.

Six Penning

Kees Gramkow heeft tijdens de afgelopen ledenvergadering de Six Penning in ontvangst genomen. Hij heeft zich jegens onze Vereeniging bijzonder verdienstelijk gemaakt en dan gaat het natuurlijk over zijn bijdrage aan het roeien. Bij Vlagen is benieuwd naar zijn verhaal en ik spreek met Kees af op de club. De afspraak is op een zaterdagmiddag na het roeien want dat doet hij nog altijd 3x per week. Twee keer bij Tromp in Hilversum en zaterdagochtend met de 'Ridders' bij de Koninklijke. In beweging blijven is belangrijk als je ouder wordt vindt hij; goed voor het lijf. Zijn gevlekte, zongebruinde handen verraden misschien zijn respectabele leeftijd van 80 jaar maar verder is het een sportief uitziende man met lichtblauwe pet en wit poloshirt met de wieber van de club. Hij roeit of stuurt iedere mogelijke roeivariant; de 8, een C4, scullen of board, hij vindt het allemaal even leuk.

Schilderij

We hebben plaats genomen op het terras in de zon. "Wat wil je drinken, Kees?" "Ach, doe maar een glas water". Kees heeft een envelop met foto's bij zich. "Al die foto's moet ik nog eens opruimen. Dat is er nog steeds niet van gekomen, maar gelukkig zijn ze opgeborgen op jaartal" lacht hij. Aan de hand van de oude, soms al verkleurde plaatjes begint hij zijn roeiverhaal. De eerste foto die hij mij laat zien is een foto van een schilderij uit 1887. Op de achterkant staat in een mooi sierlijk handschrift

The finish of a fierce race—St. Mawes Annual Regatta, 1887.

Newquay, Cornwall 1995. Het schilderij hangt aan een muur en laat een schets zien van zes roeiers en een stuur in een gig. De mannen hebben allemaal een hoed op. Er staat een tekst onder op het schilderij THE FINISH OF A FIERCE RACE – ST MAWES ANNUAL REGATTA. "Kijk" zegt Kees "tôen werden er al roeiwedstrijden gehouden met gigs".

In 1953, als 15-jarige werd Kees lid van Tromp in Hilversum. Van daar maakte hij de overstap naar De Hoop in Amsterdam en was daar 30 jaar lid. Hij keerde terug naar Tromp toen De Hoop "te complex" werd. "Steeds naar Amsterdam en terug rijden en elke keer tien gulden parkeergeld armer". In 1987 werd hij lid van de Koninklijke. Toen stelde het roeien nog niet veel voor. De Koninklijke was destijds voornamelijk een zeilvereniging. De R van roeien had alleen betrekking op de Koninklijke/Holland Beker. De club had een aantal oude mahoniehouten wherry's die drijvende werden gehouden met het hout van oude sigarenkistjes. Daar werden de lekken mee gerepareerd. Af en toe ging er een lik verf op. Twee of drie per jaar werd er een tochtje mee gevaren en dat was het. Kees: "Dat jaarlijkse wherrytochtje, was de enige roei-activiteit van de club. De dames en heren (met dubbel e" voegt hij er gek-scherend aan toe) lieten zich graag roeien! " Met de komst van Kees in het Bestuur in 1994 kwam daar verandering in. Dat ging niet zonder slag of stoot, maar hij voelde aan dat er meer potentie was. Uiteindelijk werden twee sloepen uit Vlieland gehaald waaronder de Octopus. Dit gaf de jeugd van de club de mogelijkheid te gaan roeien op open water en deel te nemen aan wedstrijden waaronder de HT (Harlingen – Terschelling race).

WPGC

Zijn roeivriend Kees Harschel deed Kees Gramkow een voorstel om een roeiploeg samen te stellen en deel te gaan nemen aan een wedstrijd over zee, de World Pilot Gig Championships in Engeland, Isles of Scilly. Kees pakt er weer wat foto's bij van zijn eerste wedstrijd in Engeland. In één oogopslag herken ik de gezichten van degenen die vandaag de dag nog bij de Roets roeien. "Het was een enorm avontuur om met die jongens naar Engeland te gaan.

Het moest allemaal goedkoop dus we sliepen op de banken van de nachtboot of in de auto. We konden van de Engelsen boten lenen en de eerste wedstrijd in 1994 roeiden we in de Bonnet uit 1835. Bloedserieus, die jonge jongens. Niks tot 's nachts laat de kroeg in". Kees pakt er een actiefoto bij van zijn team in de geleende Bonnet. Zij waren gewaarschuwd voor "she is sturdy on choppy water". Het gigroeien - wat men vroeger "traditional coastal rowing" noemde - met die mooie overnaadse boten, trok Kees enorm aan. Het vraagt veel meer techniek dan het roeien in een sloep. Dat vond hij prachtig.

Blue Lion

Kees en Kees pakten door. De Postbank wilde de aanschaf van een gig wel sponsoren en zo werd tijdens Sail Amsterdam in 1995 de eerste Nederlandse Cornish Pilot Gig gedoopt, genaamd "Blue Lion". De Blue Lion ging een jaar later mee naar de Scillys, en langzamerhand werden de Hollanders steeds beter en begonnen prijzen te winnen "wat die Engelsen eigenlijk niet zo leuk vonden". Onze eerste eigen gig - Jubilee - werd in 1997 door de leden aan de club geschonken door middel van crowdfunding ter ere van het 150 jarig bestaan van de Koninklijke. Het viel niet mee het bestuur hier warm voor te krijgen vertelt Kees, maar gelukkig ging het Bestuur overstag. De opdracht tot de bouw van de boot werd aan de Engelse bouwers Dave & John Currah in Looe, Zuid Cornwall gegund. Kees reisde er tijdens de bouw regelmatig naar toe. "De Jubilee is een snelle boot die zich steeds weer bewijst in het Nederlandse gig-veld." De Jubilee werd direct na haar doop ingezet voor het Admiraalzeilen en escorteerde eervol de Groene Draeck, samen met drie sloepen. Het gelijknamige dames gigteam Jubilee wordt nog steeds regelmatig gestuurd en gecoacht door Kees. In de Jubilee natuurlijk.

We komen aan het eind van ons gesprek. Kees heeft een volgende afspraak en moet gaan. We nemen afscheid en ik bedank hem voor dit leuke gesprek. Een gesprek met een uiterst rustig, bescheiden en lief persoon. Een echt verenigingsmens.

Ik kijk naar mijn aantekeningen. Het is duidelijk dat de R in onze clubnaam meer waarde heeft gekregen door de initiatieven, de volharding en het enthousiasme van Kees Gramkow, voorname grondlegger van het gigroeien in Nederland en nu dus Drager van de Grote Six Penning. "Ik zag dat er potentie was bij de jonge mensen die lid zijn van onze Vereniging. Het is fantastische leuk om jonge mensen te leren roeien. Roeien is hier een waardevolle aanvulling op de activiteiten geworden". Dank-je-wel voor dit alles, Kees!

Jacqueline Lambert

Roeien

Tien jaar langs het water

Op 3 december bracht fotograaf Merijn Soeters zijn boek 'Tien jaar langs het water uit'. Het boek bundelt de beste foto's van de roeisport die hij maakte tussen 2007 en 2017.

Het coffee table book verzamelt bijna 250 foto's van met name Nederlandse roeiers. Het combineert sfeervolle beelden van amateursporters op Nederlandse wateren met schitterende foto's van de nationale top tijdens Europese- en Wereld Kampioenschappen over de wereld. De roeisport laat zich van haar mooiste kant zien op fotogenieke locaties in binnen- en buitenland. Soeters geeft met zijn weidse overzichten en persoonlijke close-ups een breed maar intiem beeld van de roeisport.

Niet eerder gaf een Nederlandse fotograaf een roeifotografieboek uit. "Het was hoog tijd om dit boek te maken," zegt hij: "In de roeisport kom je dicht bij de atleet. In tien jaar tijd heb ik dan ook een aantal bijzondere momenten mogen vastleggen. Ik wilde heel graag mijn lievelingsbeelden delen: als verzameling, op groot papier. Sommige zijn nog nooit eerder gepubliceerd. Ik wil graag dat mensen deze foto's zien en voelen."

Regerend Olympisch Kampioene Maaïke Head schreef een voorwoord voor het boek: "Het gevoel bij mijn herinneringen aan tien jaar roeien is moeilijk te beschrijven met woorden," schrijft ze: "De foto's die Merijn tijdens mijn roeileven gemaakt heeft, zijn daarom van grote waarde. Ze ondersteunen het in stand houden van de herinneringen aan deze bijzondere periode van mijn leven."

Merijn Soeters werkt als zelfstandig fotograaf voor diverse dagbladen en tijdschriften en geldt als huisfotograaf voor onder meer de Koninklijke Nederlandse Roeibond. Zijn stijl laat zich omschrijven als journalistiek verhalend met veel aandacht voor detail en esthetiek. Het boek is te bestellen via www.merijnsoeters.com.

44e Vogalonga, Venetië, Pinksteren 2018

Na vele jaren over de Vogalonga gesproken te hebben, is dan eindelijk het moment aangebroken dat wij, Gerda, Liliane, Karin en Ralda in het vliegtuig stappen richting Venetië. Woensdag 16 mei wordt de Lotje opgehaald door de vervoerder, DeWiDo. Zowel voor ons als voor de Lotje een voorspoedige reis. Ons appartement bevindt zich centraal in de stad met openslaande deuren naar het water. We overwegen om de Lotje in de hal van het appartement te leggen, maar gezien het flinke verval van het water besluiten we hiervan af te zien.

Liliane is onze gids in Venetië. Zij kent de stad op haar duimpje en heeft een grote kennis van kunst en cultuur. De eerste dag starten wij in het Dogepaleis. Hier werd recht gesproken. In de muren bevinden zich sleuven (brievenbus) waar de burger een briefje in kon doen met daarop een aanklacht tegen een andere burger. Dit werd door de rechterlijke macht in behandeling genomen. Vervolgens naar de Dom. Rijk gedecoreerd. Achter het altaar een groot paneel, vol met edelstenen en goud, zichtbaar voor wie achter in de dom mocht komen, maar natuurlijk onzichtbaar voor het gewone volk! Als klap op de vuurpijl werden we 's avonds uitgenodigd op een cocktailparty op Murano bij de eigenaar van een glasfabriek.

Vrijdag, na een heerlijke cappuccino of dubbele espresso, naar de vismarkt om de papieren op te halen voor de Vogalonga. Een van organisatoren wist te vertellen dat de meerpalen in de stad prive-eigendom zijn. Doch iedereen mag zijn boot afmeren waar zich ringen bevinden in de kade. Dit zijn openbare plekken. De rest van de dag zwerven we door Venetië, zoeken een prachtige plek uit voor de Lotje, bezoeken het Guggenheim museum, met het beroemde beeld van het paard op het terras, de Basilica de Santa Maria della Salute en het ernaast gelegen Museum Punta della Dogana, het voormalige douanekantoor, alwaar o.a. een fototentoonstelling van Cindy Sherman.

Zaterdagochtend wandelend en met de people mover naar Tronchetto. Van de botenwagen naar het water is een flink stuk met een hoogteverschil en een bruggetje, waar je de boot overheen moet tillen. Gelukkig heeft de vervoerder een karretje en met behulp van stevige studenten van een roeivereniging uit Amsterdam lukt het om de Lotje veilig in het water te krijgen. Roeiend de stad in en afmeren aan een mooi stukje doodlopend water vlakbij ons appartement én bij de start van de Vogalonga. Wat ideaal dat de Lotje niet zo lang is en dat de riggers naar binnen kunnen worden

geklapt, anders was dit niet mogelijk geweest! In verband met het verval van het water checken wij nog enige malen of de boot goed ligt. Ook deze dag eindigt met kunst in Ca' Pesaro, prachtig pand en met beelden van o.a. Rodin en daarna naar een cocktailparty in een galerie voor de opening van een tentoonstelling met werk van Igor Mitoraj.

Zondag, de grote dag! Eerste Pinksterdag. Zon, 25 graden, nauwelijks wind. Het gemotoriseerde verkeer op het Canal Grande ligt tot 15.00 uur stil.

Relaxed, na koffie op een terrasje, veel flesjes water aan boord, vertrekken wij naar de start. Al een drukte van belang en wij zien de eerste kano op het Canal Grande al omgaan, met I-phone en al. Klokke 9.00 uur liggen wij voor het San Marco en gaat het startschot af.

Het is een enorm spektakel met zo'n 2000 boten en 8000 roeiers. Er zijn kano's, kayaks, er wordt gesupped, gepeddeld door wel 20 man op het ritme van de trommel op drakenboten, boordroeiers, scullers, skiffs, wherries en vele gondeliers. Sommige uitbundig gekleed. Wij hebben ons gekleed in de Hollandse kleuren; rood-wit-blauw en oranje. Wat een variëteit! Geweldig om te zien.

We wisselen om het half uur, wat een goede verdeling van onze krachten oplevert gedurende de 32 km lange tocht. De plaspauze is een speciale ervaring. Die houden wij in een moeras, zodat wij bij het verlaten van de boot tot onze liezen in de modder zakken en bij terugkeer in de boot deze verandert in een modderbad.

Enfin, genoeg water om ons schoon te spoelen.

Aan het eind van de tocht moeten we van open water naar het kanaal. File van boten. Wachtijd anderhalf uur, boten koud tegen elkaar aan. De wind trekt aan en dat maakt het nog lastiger om de trechter in te gaan. Aangezien wij aan de buitenkant liggen, kunnen wij nog een andere route nemen gesteund door de politie en zodoende komen wij 2 uur voor de overige boten weer veilig op het Canal Grande. Onze voornamen worden allemaal omgeroepen bij de finish en vanaf een ponton worden onze medailles in de boot geworpen. Later lezen wij in de kranten dat er vele protesten zijn geweest i.v.m. deze chaos.

Een prachtige tocht van 's ochtends 9.00 uur tot finish rond 15.30 uur, waar we enorm genoten hebben van het roeispektakel.

Terug naar Tronchetto, blij, tevreden en moe. Gelukkig ook nu weer veel hulp om de boot uit het water te halen. Zeer voldaan gaan we terug ons appartement. Met witte wijn, Campari en zalige pizza's wordt het volbrengen van de tocht gevierd.

Maandag nagenieten. Bezoeken Palazzo Grassi, Murano, San Michele, het begrafenis eiland en om het lijf te laten rusten maken we een uitgebreide tocht over alle kanalen van de stad, nu niet zelf roeiend, maar gemotoriseerd.

Dinsdag naar huis. Woensdag wordt de Lotje afgeleverd in Muiden. Kortom een ervaring die wij niet snel zullen vergeten.

Gerda Kellermann, Liliane Langhout, Ralda Pigeaud, Karin Schenk.

Roeien

Volvo Ocean Race Finish Den Haag ultieme bestemming

De festiviteiten rond de finish van de 13de editie van de Volvo Ocean Race waren een groot succes. De organisatoren van de Volvo Ocean Race Finish zijn zeer tevreden met de behaalde resultaten. In totaal zijn 337.542 mensen naar Den Haag gekomen om te kijken naar de zeilwedstrijden van de Volvo Ocean Race en te genieten van een van de vele activiteiten.

Historische finish

Het groots opgezette evenement op het Haagse strand en in de havens van Scheveningen ging van start met een historische finish. Het bereiken van de ultieme bestemming in Den Haag door de zeven deelnemende teams werd gadeslagen door 88.000 fans. Ook in het buitenland werd deze extreem spannende finish door miljoenen mensen aanschouwd. Voor de finishweek waren maar liefst 416 journalisten geaccrediteerd uit binnen- en buitenland.

Massaal bezochte In-Port race

De zonovergoten In-Port race van 30 juni was nog zo'n hoogtepunt met 125.000 toeschouwers in de Race Village en daarbuiten op de duinen en stranden. Op zondag 1 juli reisden nog eens 32.000 mensen naar Scheveningen af om een kijkje te nemen op en in de raceboten van de zeven deelnemende teams.

Ervaar het avontuur en de watersport

Op de doordeweekse dagen werd de Race Village zeer goed bezocht door kinderen, families en zakelijke groepen. In de Race Village konden de bezoekers het avontuur van de Volvo Ocean Race ervaren. De Race Boat Experience, waar een opengewerkt model op ware grote stond, en de Globe, waar films van de race vertoond werden, trokken in totaal meer dan 80.00 bezoekers samen. Maar ook de Optimist on

Tour scoorde heel goed. Het Watersportverbond heeft bijna 20.000 kinderen kennis laten maken met de vele prachtige facetten van de watersport. Daarnaast hebben bijna 25.000 genodigden een unieke VIP-ervaring in de Race Village en op het water beleefd.

Donkere schaduw

Op donderdag 28 juni werd een donkere schaduw over de festiviteiten geworpen. Bij een aanvaring tussen twee boten, bij het binnenvaren van de haven, viel een dodelijk slachtoffer te betreuren en raakten enkele opvarenden gewond. De programmering werd daarna afgelast en voor de volgende dagen aangepast met onder andere een indrukwekkende 1 minuut stilte in de Race Village. Bij de afsluitende Awards Night in het World Forum werd ook bij het noodlottige ongeluk stilgestaan.

Van idee tot succes

In het bidboek had de organisatie de 'Biggest Finish Ever' voor ogen met de focus op de watersport en niet per se op entertainment. Tijdens

de afsluitende Awards Night zei Richard Brisius, president van de Volvo Ocean Race, in zijn speech dat een nieuwe standaard is gezet in Den Haag.

Samenwerking en medewerking

Met andere woorden: de belofte 'Biggest Finish Ever' is hiermee ingevuld. De inzet van 670 vrijwilligers droeg bij aan dit succes. Dit was ook niet mogelijk geweest zonder de medewerking van bewoners en bedrijven in het Scheveningse havengebied. De Visserij en het evenement hebben samen succesvol gebruikgemaakt van de haven.

De toekomst van onze planeet

Het evenement besteedde ook veel aandacht aan te toekomst van onze oceanen en het milieu. Tijdens de Ocean Summit, een tweedaags congres, werden door meer dan 1.000 vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en instanties afspraken gemaakt over reductie van CO2 uitstoot en het terugdringen van het gebruik van plastic.

Simon Keijzer

Eerbetoon aan Simeon

Bij de intocht van de Volvo Ocean Race hing dit spandoek in het voorstag van de Pi. De reactie van Simeon spreekt voor zich!

'Traditional' en 'modern' coastal rowing races tijdens VOR finish

In juni 2018 eindigde de Volvo Ocean Race - de langste en zwaarste zeilrace ter wereld - voor het eerst in de historie in Nederland. Na 45.000 zeemijlen was Den Haag, de ultieme bestemming. De aankomst in Scheveningen belooft voor de zeilers en de tienduizenden mensen een onvergetelijk sportmoment te worden. Wereldwijd waren de ogen van watersportliefhebbers op Nederland gericht toen de boten, na negen maanden van intense strijd finishen en aanmeerden in de haven van Scheveningen. Het was het een week van evenementen, festiviteiten en races. Op de laatste dag vond er een wedstrijd zeeroeien plaats in de haven van Scheveningen. De Koninklijke was benaderd om aan dit spektakel mee te doen met zowel gigs als coastal boten. Een 2000 meter rechte lijn race vanuit volle zee de haven in en finishen voor het havengebouw midden in het hart van het Volvo Ocean Race spektakel. Het choppy water leende zich uitstekend voor een paar fantastische "traditional" en "modern" coastal rowing races.

Jacqueline Lambert

Finish VOR vanaf Pi & Boreft

Volvo Round Ireland 2018

De Volvo Round Ireland Yacht Race is de op een na langste race in het programma van de Royal Ocean Racing Club en wordt sinds 1980 iedere twee jaar gestart vanuit de Wicklow Marina in Oost-Ierland, met dit jaar een vloot van 57 jachten vanuit Europa en de US.

In februari kreeg ik een belletje van Richard Stain, de Britse schipper van ons team, of ik geïnteresseerd was om met zijn team mee te doen aan de race op de 'Laura', een Sovereign 400 van 40 ft. Hier hoefde ik niet lang over na te denken. Na mijn verhuizing een jaar geleden naar Dublin voor werk, was dit de perfecte manier om het eiland vanaf de zee te ontdekken, en een van de beste tests voor uithoudingsvermogen.

Wicklow Sailing Club

De dag voor de start werden we ontvangen bij de Wicklow Sailing Club. Een kleine club met een geoliede organisatie voor een event van deze omvang. Dit zowel op het water, als op de kade in de vorm van hospitality. Hier hadden we het kortste palaver ooit, voor een race van deze omvang en lengte. De woorden van de racing committee: 'Just keep Ireland and all of her islands on starboard, and you'll be good!' De grootste uitdaging voor de RC bleek de start in combinatie met de stroomrichting (zuid) en een zuidelijke windrichting met een maximale absolute windsnelheid van 10 kts in combinatie met het gegeven dat er van noord naar zuid gestart wordt.

De start van de race was een groot spektakel, met een festival op de kade en een Iers Marineschip als startschip. Alle 57 deelnemers van alle klassen werden tegelijkertijd gestart om 14.00 uur, na een niet te missen startschot van de Marine. Een valse start zou een penalty van zes uur betekenen, aangezien de organisatie geen

restarts wilde in verband met de sterke stroming, dus iedereen was erop gebrand om dit te voorkomen. Aangezien de start voor de wind was, werden direct na het passeren van de startlijn op bijna alle schepen de spinnakers gehesen, wat ook voor veel onrust zorgde aangezien de vuile wind het trimmen niet al te makkelijk maakte en de schepen niet altijd even bestuurbaar. Al snel liepen de schepen meer uit elkaar en kon de race om het eiland echt beginnen.

De prachtige kustlijn van Ierland

De race neemt je mee langs de adembenemende landmarks en een prachtige kustlijn van Ierland. Deze laatste is vooral aan de westkust erg ruig en een aaneenschakeling van steile rotswanden tot wel 600 meter hoogte.

Vanaf de start op de Ierse zee voeren we na de eerste nacht zeilen op de Atlantische Oceaan, waar we Fastnet Rock ronden om koers te zetten langs de westkust van Ierland. Dit bekende vuurtoren eiland gebouwd op een rots is van dichtbij erg indrukwekkend. Helaas hadden we ruim de tijd om de vuurtoren uitgebreid te bestuderen, aangezien we hier volledig in een niet te vermijden windstilte belandde. Dit leverde ons helaas al snel een achterstand op ten opzichte van een groep andere deelnemers die dit punt al voor de windstilte voorbij waren.

Twee uur later maakte de windstilte plaats voor een krachtige windkracht 6 en nam de swell aanzienlijk toe. Nog een uur later draaide de wind ook naar het noorden, wat uiteraard alles behalve wenselijk is voor dit stuk van de race langs de westkust. Ondanks de wind besloten we toch zoveel mogelijk naar buiten te zeilen om het verlies van de windstilte goed te maken. Tijdens de nacht nam de temperatuur erg af en het continue opkruisen maakten dit stuk erg zwaar. Na een lange nachtschift werden we afgewisseld met een

nare verrassing.... De voor cabine was geblokkeerd. De enige plek op de boot waar al onze warme droge spullen lagen, inclusief slaapzakken. Na een lange koude nacht kregen we het eindelijk voor elkaar de cabine te openen.

"Man overboard!"

De derde nacht nam de wind nog meer toe tot 28 kts en werden we tijdens onze slaap shift gewekt door een 'All hands on deck!'. Er was een oproep geweest van een ander schip in de race met een man overboord. Het was 1.00 uur 's nachts en de temperatuur was erg gedaald. Inclusief onze boot werden er vijf boten die in de buurt waren betrokken bij de zoekactie. Na twintig minuten zoeken, kregen we gelukkig het bericht dat de kustwacht hem had teruggevonden met behulp van zijn PLB.

Na twee heftige nachten en in totaal 52 uur aan opkruisen, bereikten we de noordkust waar de wind draaide in ons voordeel. Vrijwel de hele noordkant hebben we kunnen bezeilen met de spinnaker, met een onbewolkte lucht en 16 - 20 kts aan wind. Tijdens de vierde dag bleek 20 kts aan wind toch teveel voor de spinnaker en scheurde met een harde knal uit elkaar. Deze zeilwissel kostte ons direct drie plaatsen, maar liepen we langzaam steeds meer in na de wissel met de tweede spinnaker.

De laatste nacht langs de oostkust van Ierland was erg spannend, na op de valreep bijna een eiland gemist te hebben dat dieper in de Ierse zee lag, besloten we toch om daarna op advies van de GRIB files dicht bij de kust te blijven en ook om het maximale profijt van de stroming te hebben. Door deze laatste keuze, zijn we tijdens een uur lange windstilte in de nacht 4 posities vooruitgeschoven.

De laatste paar uur van de race zijn we onder feestelijke begeleiding van een 8-tal dolfinen naar de finishlijn gevaren. De opkomende zon en de dolfinen om de boot zorgde voor een hele unieke finish in Wicklow na 789 NM door het water in 5 dagen, 16 uur en 37 minuten racen om Ierland. Al met al hebben we de 17e positie behaald van het totale veld van 57 deelnemers.

Dick Nijhuis

Ronde om de Kreupel

Het weekend van 1 september is aangebroken. De "R" zit in de maand, de meteorologische herfst is aangebroken. Maar..... het is nog steeds hoog zomer, de haven is druk, kortom iedereen geniet! Toch een wolkje aan de lucht? Was het maar waar, de strak blauwe lucht betekent vandaag ook: no wind. De Ronde om de Kreupel komt in gevaar. Op het druk bezochte palaver met koffie en koek, wordt het duidelijk wat er besloten is. Geen Rondje Kreupel, de geplande BBQ zou dan ons ontbijt worden, zoals Felix, onze organisator, ons lachend voorhoudt. Het wordt een zes mijls rondje met een vroege start, al om 13.00 uur en al onze hoop is gevestigd op een beetje voorspelde wind om 15.00 uur. Veertien schepen maken zich op voor de start. Spinnakers, halfwinders en gennakers liggen klaar... een ieder doet z'n uiterste best ...

En ook met zo weinig wind, of misschien wel juist met zo weinig wind loopt het veld uit elkaar. De Horizon van Kees en Nadia, met als stuurvrouw Nicolette en bootsman Ron, doet het goed, heel goed. What's in a name, een Winner... Ze verdwijnen aan de Horizon, and again, what's in a name. Ik zal u de verdere details van de bloedstollende regatta besparen (Nadia en de SOG's van de Horizon), maar tegen zevenen is iedereen weer in de haven voor onze traditionele aanschuif BBQ. De uitslag wordt wat later op de avond, na de rekenarij, bekend gemaakt: 3e plaats Spindrift, 2e Blue Elf en de 1e plaats voor Horizon!

Ondergetekende geeft aan dat misschien volgend jaar ook een poedelprijs moet worden uitgereikt. Onze prijzen zijn hele mooie roestvrijstalen koffie bekers en ik zou graag dat serviesje willen aanvullen!

Eefje Cox-Boes

Zomertocht Pi

Op een lichtbewolkte zaterdagochtend lag de Pi volledig volgepakt klaar aan de dieselsteiger. Na een gezellige kop koffie met de 'thuisblijvers' was het tijd voor een dikke kus en een knuffel. De Pi kon vertrekken op Zomertocht! Er werd meteen koers gezet richting het noorden. De schippers wilden zo ver mogelijk komen met de Pi deze zomer. Met het uitblijven van enige wind werd daarom vol gas gegeven in de richting van Makkum. Dat ging niet zonder de gezelligheid zoals we die gewend zijn op de Pi. De muziek ging aan en flinke bollen wol, die meegenomen waren door Danielle, werden gebruikt voor het maken van armbanden en brillenkoorden.

De volgende dag ging de motor alweer vroeg aan. In Makkum konden we de zee al ruiken en dat maakt een Pi-zeiler dorstig naar het zoute water. De koers werd gezet in de richting van Terschelling. Echter, dit jaar zetten wij geen voet aan land op het eiland en konden we van de deuntjes van Hessel slechts dromen. We wilden doorvaren en zo snel mogelijk oostwaarts. Daarom is besloten nabij de Blauwe Balg voor anker te gaan. Onderweg daar naartoe zijn we drooggevalen en konden we heerlijk wandelen over het Wad en een balletje gooien. Eenmaal op onze ankerplaats was het alweer donker. Overnachtingen voor anker op de Waddenzee betekenen altijd een ankerwacht! De potten thee, koffie en rollen koeken konden naar buiten en met slaapzakken en warme truien werd in shifts de positie van de Pi nauwlettend in de gaten gehouden. De volgende ochtend voer de Pi rustig door naar de haven van Ameland. Na twee lange dagen en een lange nacht ankerwacht was het hoog tijd dat de Pi bemanning weer even aan land kon en de boot weer klaargemaakt kon worden voor de volgende lange dagen...

Na weer tot rust te zijn gekomen van de ankerwacht zette de Philippine de volgende dag al koers richting het oosten. Door het heerlijke weer kon de Philippine over de Noordzee koers zetten richting het Duitse Wad. De schippers hadden besloten om vroeg te vertrekken uit de haven van Ameland. Met als gevolg dat we al vroeg boven Borkum voeren. Door de goede energie aan boord besloten we door te varen naar Norderney. Eenmaal aangekomen in Norderney was het tijd voor een rustig dagje op het vaste land. Normaliter blijft de

Philippine 1 nacht op het eiland. Maar dit jaar besloten we een extra dag op dit eiland in te lassen gevuld met voetbal, zwemmen, fietsen huren en midgetgolfen.

De volgende dag was het toch echt weer tijd om door te varen richting het oosten. Er stond weer een lange dag vol varen gepland voor de bemanning van de Philippine. De trossen werden weer vroeg losgegooid en de Philippine werd richting Cuxhaven genavigeerd. Omringd door grote vrachtschepen voer de Philippine de Elbe op richting Brunsbüttel. Niet ver achter Brunsbüttel werd de Pi aangemeerd in een inham van het Kielerkanaal.

Om zo snel mogelijk het zout van de Oostzee te proeven voer de Pi al vroeg uit richting Kiel. Een dikke laag mist hing boven het gladde water van de Pi, wat mooi oplichtte door de opkomende zon. Het was 's nachts flink afgekoeld, dus met een dikke trui aan werd het Kielerkanaal getrotseerd. Traditiegetrouw slaat de Pi66 linksaf bij paal 66. Achter deze paal verrees een bijzonder Amerikaans burgerrestaurant dat werd verlicht met twee goudgele bogen. Met een volle maag en enig gevoel van spijt voeren we door naar de sluizen bij Kiel. In Kiel legden we aan nabij de cruiseterminal, waar nog wat mooie sprongen zijn gemaakt vanaf de steiger.

We besloten iets langer in Kiel te blijven na de lange dagen varen, maar tegelijkertijd was Denemarken inmiddels in zicht. Rond de klok van drie voer de Pi uit. Via de baai bij Kiel werd koers gezet richting Arø. Omgeven door schitterende jachten uit onder andere de 9- en 12 meter klasse voer de Pi naar het noorden. Na een uur of 3 voer de Pi onder vol tuig de Deense grens over. Een bijzonder moment, want voor deze oude dame was het alweer een tijdje terug. Met zonsondergang naderde deze oude dame met de halfwinder het dorpje Marstal.

Vanuit Marstal voer de Pi de volgende dag door over het kraakheldere en met kwallen gevulde water van de Oostzee. Een middagje Drejø stond op de planning, althans, dat is wat de jeugdzeilers dachten. Op Drejø werden de jeugdzeilers afgezet met opdrachten voor een leuke speurtocht. Wat zij niet wisten is dat de Pi stiekem door voer richting Svendborg. Zij moesten zelf Svendborg zien te bereiken. De Pi voer met alleen het OT op haar dooi gemak Svendborg binnen en slechts 20 minuten later stonden de jeugdzeilers alweer op de steiger.

De volgende ochtend werd dit prachtige havenstadje rond één uur verlaten. De navigator had een koers uitgezet naar het pittoreske Omø. De Philippine voer tussen de Deense eilanden en rond borreltijd kwam Omø in zicht. Dit kleine eiland had helaas geen plek voor de Pi in de haven. Dus werd dicht buiten de havenmond het anker uitgegooid en werd de Paella pan tevoorschijn getoverd. Na wat tegenslagen stond 's avonds

laat alsnog een heerlijke paella klaar voor iedereen. De volgende ochtend stond er een hele bijzondere bestemming op de planning. De Philippine zou voor het eerst in jaren weer naar de krijtosten in Møn varen. De goden waren ons gezind en het weer kon niet beter voor deze dag. Rond het middaguur kwam het eerste puntje van de rotsen in zicht. Een paar mijl verder lag de Philippine pontificaal voor de krijtotsen. Vanaf de Pi kon iedereen zo naar het strand zwemmen. Vanaf daar was er een trap naar boven naar

een prachtig uitzichtpunt. Na deze sportieve middag werd de barbecue aangestoken op het strand en genoot de bemanning van een hamburger bij een ondergaande zon.

Møn is het meest oostelijke stuk van Denemarken. Wat betekende dat na Duitsland en Denemarken, we ook nog een paar dagen naar Zweden zouden kunnen. Deze kans werd natuurlijk niet afgeslagen. De motor werd vroeg weer gestart om richting Skanör te varen. Met een heerlijke dag gevuld met zon, zee en zwemmen kwam Zweden steeds meer in zicht. Rond het middaguur lag de Philippine veilig en wel in de haven van Skanör! En nu we in Zweden lagen was het ook belangrijk om ons de verdiepen in de cultuur. Gelukkig wist de boodschappen crew daar wel iets op. Om de schippers te bedanken voor het bereiken van Zweden mochten de schippers genieten van een heerlijk blikje Surströmming. Gek genoeg konden zij het niet zo waarderen... Na zonsondergang werden de zaklampen tevoorschijn gehaald en was het tijd voor verstoppertje op het strand. Met schoenen gevuld met zand keerde iedereen uitgeput terug op Philippine

In Skanör leken de laatste dagen van de Zomertocht geteld en leek het einde in zicht, maar niets bleek minder waar, want de Pi bleef nog even in Zweden. Er werd wel gevaren en wel richting Malmö. Vol trots voer de Philippine onder de Sontbrug door, het meesterlijke bouwwerk wat Zweden met Denemarken verbindt. In Malmö aangekomen was het meteen tijd om de stad te verkennen, want een Zomertocht met twee 'eindbestemmingen' maken we niet vaak mee. Er werd geschopt en heerlijk genoten van het verrassend warme Zweedse zonnetje. Bovendien keken de mannen hun ogen uit.

Na twee mooie dagen Zweden werd het dan toch tijd om terug te keren naar Denemarken om onze echte eindbestemming binnen te varen. De motor werd voor een laatste keer gestart en de zeilen gingen voor een laatste keer de lucht in. Na een kort stuk varen was het dan zover: de Pi maakte haar rentree in de Deense hoofdstad Kopenhagen! We waren vol euforie bij binnenkomst, want we hebben het gehaald! Met bewondering voor de mooie stad voeren we rustig binnen en we meerden af nabij het Koninklijk Paleis, midden tussen de superjachten! De volgende dag hadden we een volle dag om de stad goed te verkennen. Waar de een dat graag wandelend deed, deed de ander dat met de fiets. Alle toeristische trekpleisters zijn bezichtigd en alle leuke winkels zijn bezocht. In de avond kwamen we allemaal samen voor een heerlijk diner in een dit keer Deens hamburgerrestaurant met iets meer allure. De tocht zat er nu echt op, maar met een zeer voldaan en trots gevoel konden we de volgende ochtend naar huis. We zijn in twee weken in vier landen geweest en we hebben drie zeeën bevaren. Een tocht die in de boeken kan!

Sjoerd Kramer
Eke de Vries

IJmuiden Linksaf

Rechtsaf

Als we de Surinamerivier afvaren naar het noorden zijn we aan de terugweg begonnen. We hebben de eilanden van de Carieb dan nog voor de boeg, maar hebben de steven gewend en moeten onze terugtocht plannen, helaas.

Voor vertrek uit Muiden, een dik half jaar daar voor, hadden we drie opties voor de terugreis op de kaart staan. 1: Boot verkopen 'aan de overkant', 2: 'boot op een boot' zetten en terug laten varen, 3: zelf terug zeilen.

Die laatste optie vonden we tot dan veruit de meest onaanneemlijke. Ons schip verkopen was altijd al het plan, dus waarom niet in de VS of Carieb? En als we dat niet zouden doen leek terugvaren helemaal geen aantrekkelijke optie. Lange oversteken, depressies en kou: dan maar liever de boot op een vrachtschip.

Een half jaar varen later weten we dat een goed plan altijd nog beter kan worden en wie weet radicaal anders. Vanuit Suriname zijn we weliswaar begonnen makelaars en reders te bellen, maar ergens lijkt ons plan -verkoop of verscheping van Bojangles- niet te kloppen. Het schip achter laten of 'cold turkey' vanuit de Carieb in Engeland laten droppen lijkt ons bij nader inzien een domper: terug zeilen voelt veel beter. En zo cancellen we als we ter hoogte van Martinique varen onze optie bij Peters and May om ons schip vanuit Antiqua te laten verschepen en starten we de voorbereiding voor een terugtocht over de oceaan.

Weer een paar maanden later knuppelen we aan de wind de Caribische Zee uit richting Bermuda. Na voornamelijk voor de wind gezeild te hebben of hooguit met een knik in de schoot, is deze koers verrassend oncomfortabel. Al een paar mijl na het verlaten van Sint Maarten vragen we ons af waarom we hier aan begonnen zijn, terug zeilen. Voor wennen aan de scheve wereld hebben we echter alle tijd: op de kaart zien we ons zelf tergend langzaam

Als het weer tegenvalt zeilen we met de tent er op. Zo is de terugtocht nooit echt koud

richting huis schuiven. De tijd die zo langzaam gaat, maar ons ook helpt te leren genieten van ons in de stuivende golven hangende schip, dat ons geduldig en solide richting het noorden draagt.

Wanneer Bojangles stilvalt in het hoge drukgebied onder Bermuda zijn we alle discomfort al lang vergeten en genieten we van de rust en de stilte die de kalme oceaan biedt. Maar ook nu duurt de rust niet lang: we pakken weer wind op en verleggen de koers naar het oosten. Geen rust wellicht, maar wel weer prachtig zeilen nu, met ruime wind in bakken van golven. Een dikke depressie die op komst is laat ons naar het zuiden afzakken en ook nu kijken Caren en ik elkaar even vertwijfeld aan: moesten we nou zo nodig ons gezin blootstellen aan deze depressies? Waarom zitten we niet in een Boeing met z'n viertjes? Pikzwarte wolken remmen gelukkig een paar mijl voor ze ons overspoelen af en terwijl we van het front wegvaren halen we opgelucht adem. De koers kan weer naar Horta verlegd worden, zodat we na 19 dagen op zee land in zicht hebben.

We varen de Carieb uit op 1 oor en moeten even wennen aan een scheve wereld

Voor vertrek uit Sint Maarten checken we het zeeanker

Wachtje op zee

Op de Azoren valt er weinig te kiezen. Na het genieten van de prachtige natuur en een bezoek aan Mies en Adriaan van Olphen, varen we de oceaan weer op. Dit maal zelfs zonder werkende motor, omdat onze schroefas beschadigd is. En ook nu raken we af en toe in de zelfde gemoed-slinger als tijdens de vorige crossing: we genieten van het prachtige zeilen deze tocht maar vragen ons ook af en toe af wat ons heeft doen besluiten de zee te kiezen. Met de toenemende ervaring als zeezeilers herkennen we onze twijfels echter sneller en weten we steeds eerder dat dit slechts passagère gedachten zijn. Zo lang er geen serieuze problemen zijn, kunnen we die twijfels steeds beter relativeren en wordt het genieten van onze terugtocht dé prominente ervaring. Twee dagen lang liggen we in een totale blakte midden in de oceaan te wachten op wind en voelen: dit is een ongekennde ervaring. We schieten geen meter op maar zijn toch blij dat we terug varen in plaats van vliegen.

Ook de Golf van Biskaje doet nog een poging ons zeilplezier te bederven. Fronten en een trog jagen 40 knopen wind over dek, maar we hebben geleerd dat ons schip geen krimp geeft en dat wij dat dus ook niet hoeven te doen. We stuiven voort en voelen intens hoe fantastisch zeilen is. Niet veel later varen we het Kanaal door en de Noordzee op en krimpt de wereld met elke mijl die we afleggen. Dan doet IJmuiden op in de miezerige ochtendlucht. De kids staan op de uitkijk naar familie en Caren en ik omhelzen elkaar terwijl we met verwondering beseffen dat het plan dat we op de Suriname rivier als optie begonnen te beschouwen nu daadwerkelijk is uitgevoerd. Het rondje is rond. Bij IJmuiden rechtsaf en we zijn weer thuis, met z'n viertjes en ons heerlijke schip. De regen stopt, de zon breekt door. Hebben we serieus ooit gedacht dat terugvaren geen optie was? Wederom beseffen we dat 'losgooien' het enige is dat je moet doen om de pracht van de zee te kunnen ervaren.

Caren en Jesse

Graag willen we alle leden die op enigerlei wijze hebben bijgedragen aan ons avontuur bijzonder hartelijk danken.

NK Rond- en Platbodems B en C-Klasse

Met alle dagen weinig wind lukte het toch een kampioenschap te zeilen! Winnaar werd Nico Feddes met de Silveren Maen, die traditiegetrouw te water ging.

Nederland voor het eerst in de historie beste land tijdens WORLD Sailing WK Aarhus 2018

Vlnr Kiran Badloe (zilver) Aaron McIntosh (coach) Dorian van Rijsselberghe (goud).

De Grote prijs van Enkhuizen

1 NED422 Jan Bakker, Dominic Bakker, Olivier Bakker
2 NED432 Michiel van Dis, Wouter van Dis, Jeroen Burks
3 NED1 Ronald Pfeiffer, Imp Visser, Gijs Evers

Gezellig napraten tijdens het eten

Draken NED 160 en NED 185 in Oostenrijk

Om de drie jaar wordt voor Draken ouder dan 25 jaar en gebouwd met planken, spanten en wrangen, een vijfdaagse 'Classic Dragon Regatta' gehouden met een maximum van acht wedstrijden en een vrije dag voor iets cultureels. Het initiatief hiervan ligt bij de landenorganisaties van de Drakenklasse in Beieren, Zwitserland en Oostenrijk.

Op de bergmeren in de Alpen is de Draak vanaf de beginperiode van de klasse in de jaren '30 een bekende verschijning. Sommige boten varen er nog in originele staat met houten masten, maar de meeste Draken zijn, net als 'De Oranje' (NED 160) en de 'Holland' (NED 185), gerestaureerd en met epoxy verlijmd. Allemaal goed in de lagen blanke lak. De één nog mooier dan de andere. Het was een uitgelezen kans om dit jaar met de NED 160 en de NED 185 naar de Wolfgangsee in Oostenrijk te gaan en de boten daar op het water qua snelheid te meten met soortgelijke klassiekers.

De 'Tune Up' voor de Deloitte Classic Dragon Regatta was de eerste wedstrijd, georganiseerd door de lokale YC Wolfgangsee. Een wedstrijd van vijf races over drie dagen, waarvan de laatste wedstrijd tevens het 'open' clubkampioenschap was. Totaal 13 klassieke Draken kwamen hiervoor aan de start. Het clubkampioenschap trok totaal 54 boten naar de start. Van sigaarvormige, overtuigende 'Sondern Klasse', O-jollen, Rennjollen en Draken, tot een keur aan snelle lichtweer jachtjes. Zowel klassiekers als modernen. De SW bood uitkomst.

De NED 185 maakte indruk door als eerste van de Draken de finish te passeren. Helaas had een Oostenrijkse Draak met een houten mast een iets gunstiger SW rating dan de 185 met zijn aluminium mast. Rob Dekeukeleire werd met zijn team uiteindelijk 8e van 54 tijdens de club race en tweede voor de eindscore van de zgn. Neptune Pokal. De bemanningspool van de NED 160 met vier ervaren Draakzeilers en twee minder ervaren wedstrijdzeilers deed het tijdens de 'Tune Up' races wat rustiger aan en genoot met de meegereisde familieleden van mooie, koele bergwandelingen op 1500 meter, van een boottochtje op het meer in de door Ferrie de Vries meegebrachte coachboot of van een cultureel uitstapje naar Salzburg.

Totaal 18 Draken kwamen aan de start van de Deloitte Classic Dragon Regatta 2018. Dagelijks twee potten met een brandende zon boven de Wolfgangsee en tropische temperaturen. Maar 's middags meestal wel met een thermische wind rond de 10 knopen, de zgn. Brunnenwind. Met de nodige vlaagjes en shifts. De Nederlandse boten eindigden in de voorhoede van de middenmoot. De lokale Draakzeilers kenden de wind shifts net iets beters dan de buitenlanders, maar de NED 160 en de NED 185 bewezen tot het snellere 'oud hout' te behoren.

Over drie jaar is er weer een Classic Dragon Regatta. De Beierse vloot zou daar graag wat meer Draken uit noordelijke streken bij willen betrekken. Reden waarom er met belangstelling werd gevraagd of Muiden wellicht de locatie voor de vijfde Classic Dragon Regatta zou kunnen worden. Dat zien we tegen die tijd wel weer, naar het zou uitstekend bij ons in Muiden passen!

Philip de Koning Gans

Resultaten van leden:

- Draken:**
- 1 NED345 Reinier Wissenraet
 - 2 NED432 Michiel Van Dis
 - 3 NED247 Hay Winters
 - 4 NED22 Robin de Jong
 - 5 NED160 Philip de Koning Gans

- Klassiek:**
- 4 H37 Jan Geesink

- ORC2**
- 2 NED4994 Rob Schutte
 - 5 NED7358 Geleyn Meijer
- VA**
- 1 126 Willem van Rootselaar
 - 5 202 Johan Pieter Pauwe
 - 6 60 Thom Dijkman
 - 7 109 Pieter den Haan
 - 8 178 Willem den Beer

Flevo Race 2018,
een impressie van VA/VB, Klassiek en Draken

Bekers bij Combi AMS

De Optimisten ABC zeilers hebben de voorjaarswedstrijden gevaren in de Combi Amsterdam. Op 23 & 24 juni was de Slot Combi op de Braassem. En daar werd ook de einduitslag van het totaal klassement bekend gemaakt! Wow... In de Optimist C werd Thijsje 1e overall en nam Roald de 3e plaats in. In de Optimist B werd Xavier 2e overall en Olena op de 6e plaats. In de Optimisten A ging Louise er met de 2e overall plaats vandoor en Meia met de 6e plaats. Hartstikke goed en van harte gefeliciteerd! In totaal mogen er 11 Team Muiden zeilers naar de Combi Finale in Hoorn op 9 september.

Zeilers in de maak...

Jeppie bedankt!

BBQ en Waterfun

En die zondag heeft het Zonnige Beach Bar team groots uitgepakt! BBQ Master Martijn heeft maar liefst 117 burgers staan grillen. Na de lunch kon iedereen het water op om te surfen of suppen, een ritje op de banaan, een keertje wakeboarden of waterskiën of een Laser uitproberen. Wat een gezelligheid! En dank jullie wel voor de organisatie! Het was weer zo'n middag waarvan je wil dat er geen einde aan komt. Gewoon enorm genieten!

Die middag hebben we ook afscheid genomen van OT Heintjes voorzitter Jeppie. Hij heeft zich lange tijd enthousiast & kundig ingezet voor jullie. Een heel GROOT dank je wel aan jou Jeppie! Het OT Heintjes bestaat nu uit Joris (voorzitter), Mia en Remko.

Een lange warme wedstrijdsummer

Scipio Houtman en zeilmaat Bart Lambriex

Na mijn overstap van de Laser naar 49-er FX zomer 2016 vaar ik vanaf begin 2017 in de 49-er. Met dit verhaal over de afgelopen zomer versla ik de twee WK's van 2018.

Olympisch

De 49er wordt met 2 man gevaren en is de snelste Olympische monohull. Met snel bedoel ik het complete spectrum van acties aan boord: nadenken, handelen, zeilen wisselen, balans en koers terugvinden, en vooral ook communiceren. Omdat we over het water 'vliegen' is voor uitgebreid overleg geen tijd. Zo simpel is het. Zet je een beslissing in gang voordat je bemanning op de hoogte is, dan lig je ondersteboven en vliegen de anderen je links en rechts voorbij. Perfect op elkaar ingespeeld zijn is dus van essentieel belang en daarvoor zijn heel veel uren op het water nodig.

Aarhus

Afgelopen zomer stonden voor mij twee evenementen op het programma. Het WK in Aarhus, Denemarken en het Jeugd-WK Under 23 in Marseille. Het WK voer ik met Pim van Vugt. Ons doel was de qualifiers af te sluiten met een plaats in de gold-fleet. Dat is niet gelukt. We waren wel in goed gezelschap in de silver-fleet, want daar zaten na lastige omstandigheden tijdens de kwalificatie een heleboel wereldtoppers in. Pim en ik zijn halverwege het veld geëindigd en nemen een hoop waardevolle dingen mee. "Either you win or you learn."

Marseille

Op naar de volgende ronde, het Jeugd WK. Momenteel zijn 6 jongens onderdeel van het High Performance Project; dat zijn 3 stuurmannen en 3 bemanningen en dus vullen we drie 49-ers. De drie stuurmannen zijn onder 23: Bart Lambriex (19), Lars van Stekelenborg (22) en ik (20). Bart en ik zijn in Marseille samen van start gegaan met als doel een leuke week te hebben en van elkaar te leren als stuurmannen onder elkaar. Qua resultaat gingen we er verwachtingsloos in. We planden een

ruime week tevoren in Marseille te zijn zodat we baai konden verkennen, onze communicatie afstemmen en zodat ik na anderhalf jaar weer ingeslingerd kon raken als bemanning. Helaas denderde de week voor het Jeugd-WK een Mistral over Marseille en konden wij maar twee dagen varen. Daar ging onze kostbare trainingstijd en kans om aan elkaar te wennen. Zoals we in Scheveningen gewend zijn vullen we onze tijd op met racefietsen, krachttraining en de boot in topvorm brengen als we niet aan het zeilen zijn.

Racen maar

Dag 0 van de races is natuurlijk de opening. Altijd weer leuk, de lokale bobo's met speeches in het Frans en uh... wij varen in Frankrijk niet in forty-niners maar in "les quarante-neufs". Dag 1: een goed begin is het halve werk. Dag 2 hebben we de 2de plaats ingenomen en die met man en macht vastgehouden. Op de eerste plaats kwam de ene keer een Frans dan een Deens of Iers team, maar het leek net of het uitslagenbord bleef hangen: we bleven op die 2e plek vastgebeiteld. De laatste dag sloegen we om, en belandden we op een 4de plaats overall, maar tot onze stomme verbazing stonden Laam Briex eeee Oet Maan op die plek 1ste "Under 21", werden we naar het podium geroepen en kregen we een trofee aangereikt.

Als jullie dit lezen is het ONK 2018 in Medemblik alweer achter de rug. We trainen in Scheveningen, Portugal en Spanje full-time verder voor de wedstrijden van 2019 en kwalificatie voor de Olympische Spelen van 2020. In een volgend stuk in Bij Vlagen zal ik een inkijk geven in mijn leven als deelnemer aan het programma van de topzeilacademie van het Watersportverbond.

Scipio Houtman

De eerste qualificatierace van het WK: de St Agnes Race

WPGC Isles of Scilly

Klaarmaken voor de start

Roets wachtend voor de start

De Jubilee met onze mannen

QM roeit na de finish naar het strand

Onze vriendinnen van de KWVL

Het 'saluut' bij de finish van de A-finale

De Vet Race op vrijdagavond

335 jaar oorlog* zonder een druppel bloed...

De Driehonderdvijfentigjarige Oorlog (1651–1986) is de naam van een conflict tussen de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden en de Scilly-eilanden (bij de zuidwestkust van Engeland). Het conflict vloeide voort uit de Nederlandse inmenging in de Engelse Burgeroorlog. De zogenaamde "oorlog" duurde 335 jaar zonder dat er een schot werd gevuld en zou de langste oorlog in de geschiedenis zijn, zonder slachtoffers. Hoewel de geldigheid van de oorspronkelijke oorlogsverklaring in twijfel wordt getrokken en er bij de Vrede van Westminster al een einde aan de oorlog zou zijn gekomen, werd in 1986 alsnog een symbolische vrede getekend.

Oorsprong

De oorsprong lag in de Engelse Burgeroorlog (1642–1652) tussen de parlementariërs en de koningsgezinden. Oliver Cromwell had de koningsgezinden tot aan de grenzen van het koninkrijk gedreven. In het westen was Cornwall het laatste koningsgezinde bolwerk. In 1648 kreeg Cromwell het vasteland van Cornwall in handen. Het belangrijkste bezit van de koningsgezinden was de vloot die zich bij Karel II had aangesloten. De vloot werd gedwongen zich terug te trekken op de Scilly-eilanden, voor de kust van Cornwall, die in handen waren van de koningsgezinde Sir John Granville.

Nederlands vlootverbond

De vloot van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden was bondgenoot van de parlementariërs. De Nederlanders waren tijdens de Tachtigjarige Oorlog (1568–1648) gesteund door de Engelsen onder Elizabeth I van Engeland. Het Verdrag van Münster (30 januari 1648) had de Nederlandse onafhankelijkheid van Spanje bevestigd. De Nederlanders wilden het bondgenootschap met Engeland behouden en hadden voor de waarschijnlijkste winnaar in de burgeroorlog gekozen. De Engelsen hadden echter een groot aantal Nederlandse haringbuizen met lading en al gekaapt. Op 30 maart 1651 kwam admiraal Tromp in Scilly aan om vergoeding te eisen. Hierbij bezette hij tijdelijk de eilanden. Formeel waren de Republiek en Engeland op dat moment niet met elkaar in

oorlog. Die oorlog zou pas een jaar later uitbreken, bij de Slag bij Dover, nota bene door toedoen van dezelfde Tromp.

In een brief van Bulstrode Whitelocke (geschreven op 17 april 1651, geciteerd in Bowley, 2001) legt hij uit: "Tromp kwam naar Pendennis Castle en vertelde dat hij naar Scilly was geweest om vergoeding te vragen voor de Hollandse schepen en de goederen die ze hadden genomen; en na geen bevredigend antwoord te hebben gekregen, had hij, volgens zijn opdracht, hen de oorlog verklaard." Omdat bijna heel Engeland in parlementarische handen was, werd de oorlog specifiek aan de Scilly-eilanden verklaard.

Koningsgezinde overgave

In juni 1651, kort na de oorlogsverklaring, dwong de parlementarische strijdmacht onder admiraal Robert Blake de vloot van de koningsgezinden tot overgave. De Nederlandse vloot, nu zonder vijand, trok zich zonder een schot te vuren terug. Door de onbekendheid met oorlogsverklaringen van een land tegen een deel van een ander land werd vergeten officieel vrede te verklaren.

Vredesverdrag

In 1985 schreef Roy Duncan, historicus en voorzitter van de gemeenteraad van de eilanden van Scilly, naar de Nederlandse ambassade in Londen om af te rekenen met de mythe dat de eilanden nog steeds in oorlog waren. De ambassade onderzocht het en concludeerde dat de mythe op waarheid berustte. Duncan nodigde ambassadeur jonkheer Huydecoper uit om de eilanden te bezoeken en een vredesverdrag te sluiten. Deze werd gesloten op 17 april 1986, 335 jaar na het begin van de oorlog.

Bron: Wikipedia

*Volkenrechtelijk gezien berust een en ander op een misverstand, of op de behoefte om een folkloristisch ritueel uit te voeren. Als twee partijen het niet nodig vonden, om een oorlogstoestand formeel te beëindigen, of als ze er gewoon niet aan dachten, betekent dat nog niet dat die twee

partijen nog steeds in staat van oorlog verkeren. Het volkenrecht erkent dat een rechtstoestand zich kan wijzigen door tijdsverloop en door niet-handelen van partijen. Een oorlogstoestand waarvan geen van de partijen zich bewust is, kan gerust als beëindigd worden beschouwd.

Nederlands Kampioen Coastal Rowing

Zaterdag 6 oktober zijn onze 'Coastal'- dames Nederlands Kampioen geworden! Gefeliciteerd!
Zondag 8 oktober zijn de dames naar Canada vertrokken naar het WK. Hun prestaties komen in het volgende nummer.

'Traversée de Paris' roeitocht op de Seine

Toeval bestaat niet!

Het afgelopen voorjaar bezocht een Franse roeiploeg uit Parijs de Koninklijke in Muiden. Hun verzoek om een acht+ van ons te lenen, voor een tocht van het Muiderstot naar kasteel Nijenrode, was ingewilligd, maar op die bewuste zaterdagochtend bleken de organisatoren van de Koninklijke door een misverstand niet aanwezig.

Zo kwam het dat François Six en ondergetekende samen met Marlous Daanhouwer de Franse equipe onder onze hoede genomen hebben. Ze hebben een prachtige tocht gehad en hun dank was erg groot voor de hartelijke ontvangst bij de Koninklijke en wij werden van harte uitgenodigd om vooral ook in Frankrijk te komen roeien. Zoals dat gaat, zeg je dan 'ja leuk', maar komt er doorgaans niets van terecht. Niet in dit geval! Een van de Franse roeiers (een Nederlandse Fransman Frank-Jan Sipkes), maakte ons attent op een prachtige toertocht over de Seine door Parijs. Deze z.g. Traversée de Paris vindt één keer per jaar plaats. Hiervoor wordt de Seine gedurende een aantal uren in de ochtend verboden gebied voor gemotoriseerd verkeer en hebben de roeiers vrij baan. Dit jaar was dat op zondag 16 september.

Onze Franse vriend heeft ons erg geholpen door bij een bevriende roeivereniging in Parijs een boot voor ons te regelen. De verplichting was wel, dat wij daags voor de toertocht moesten helpen bij het vervoer van deze boot naar de startplek en vice versa. Dit had heel wat voeten in de aarde aangezien deze vereniging aan de andere kant van Parijs op een eiland in de Marne (zijrivier van de Seine) lag. Al met al zijn we er een halve dag mee bezig geweest om alles van A naar B te vervoeren, maar zo hebben wij wel kennis kunnen maken met een van de oudste roeiverenigingen van Parijs nl de Aviron Marne & Joinville uit 1876. In het prachtige houten clubhuis werden we hartelijk ontvangen met koffie, waarna we aan de slag gingen.

Clubhuis Marne & Joinville

Eindelijk was het dan zover. Zondag 16 september 04.15 uur uit bed om uiterlijk om 05.30 uur bij het startpunt te zijn. De organisatie was erg goed. Om 6 uur stonden we met 1000 man te ontbijten om daarna alle 200 boten te water te laten. Het verliep allemaal erg soepel.

Afriggeren van de boot

De start in het donker

Het startschot om 7 uur in de donkere vroege ochtend ging gepaard met vuurwerk en toen begonnen we aan de tocht van 28 km. Om al roeiend de zon op te zien komen boven Parijs gaf toch wel een heel speciaal en bijna onwerkelijk gevoel. Het commando ogen in de boot van onze stuur laptten we natuurlijk aan onze laars, want hier ging het om het genieten van deze bijzondere tocht, zeker toen we na circa 45 minuten roeien de Eiffeltoren passeerden.

We hebben in totaal 34 bruggen gepasseerd en telkens was het uitzicht prachtig, mede door het schitterende weer. De hele dag stralende zon. Onderweg werd er door de verschillende teams regelmatig gewisseld van stuurman/vrouw, maar aangezien er langs de Seine geen aanlegplekken zijn, gebeurde dat op het water en hebben we teams de meest halsbrekende toeren uitzien halen. Leuk om eens te oefenen op een mooie warme dag. Onze stuur François gaf er echter de voorkeur aan om veilig te blijven zitten en zo roeiden Jan-Wouter, Lonneke, Mary en Carin vrolijk de 28 Km.

We passeren een brug en de Eiffeltoren

We passeerden Île de la Cité en Île Saint-Louis en daar rondten we het eiland om aan de terugtocht te beginnen. Met regelmatige pauzes om toch vooral te genieten van alles wat we om ons heen zagen. Na 3 uur roeien kwamen we weer bij ons beginpunt aan. Met veel studenten die iedereen hielpen met uitstappen en ook met het op karretjes zetten van de boten, verliep dit uiterst soepel en vlot. Voor we er erg in hadden

François Six, Carin Arkink, Mary van Beek, Lonneke Duijnhouwer en Jan Wouter Tulp

lagen alle boten alweer op het grote veld om afgerigd te worden voor vertrek. Het was heerlijk om even te rusten in het gras en om alle bijzondere indrukken te verwerken. Na afloop van de tocht had de organisatie een prima lunch georganiseerd voor de 1000 roeiers. Ook dit verliep weer gesmeerd, evenals het transport van de boot terug naar de roeivereniging Marne & Joinville. Het startpunt van deze tocht bevindt zich bij het Parc Nautique Départemental Haute-de-Seine. Dit grote watersportcomplex met prima accommodatie ligt in de Bois de Boulogne en biedt mogelijkheid voor bootverhuur. Als je er vroeg bij bent (januari/februari) dan maak je kans hier een boot te huren en dat maakt het hele evenement wel een stuk eenvoudiger. We kijken terug op een prachtig avontuur dat we iedereen aan kunnen raden. Voor inlichtingen en tips mag je natuurlijk contact met me opnemen.

Carin Arkink

P.S. vanzelfsprekend hebben we er met zijn allen een prachtig een lang weekend Parijs van gemaakt. Hierdoor werd het niet alleen een sportief, maar ook een cultureel en culinair feest.

Parijs op haar best!

Harald & Wim

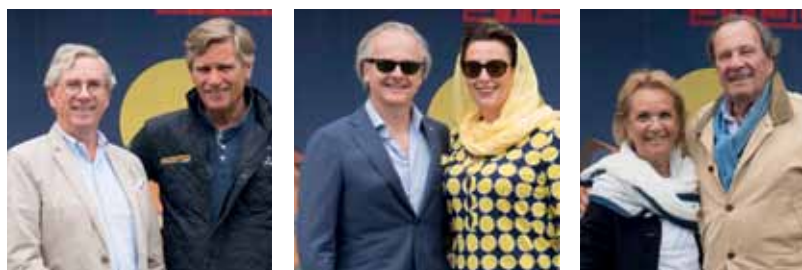
Jan & Erik

Nicole & Lyanne

Flip & Eric

Frouwke & Tjabien

Thom & Bart

Quirin & Rosalie

Sylvie & Jan

Op zaterdag 2 juni verzamelden zich in Vreeland meer dan honderd auto's met leden van KNZ&RV, De Maas, De Witte en IGC voor de vernieuwde Sociëteitenrally.

De zorgen die we als commissie hadden over het enthousiasme van de leden was totaal ongegrond. We bedachten een early bird-korting om de inschrijvingen op gang te helpen en hadden een maximum van zestig equipes voor ogen, maar dat was nergens voor nodig. Binnen een paar dagen waren alle startbewijzen vergeven en waren ook alle inschrijfgelden betaald. Dat gaf ons een probleem, dat simpel opgelost was door nog meer inschrijvers toe te laten. Bij 105 equipes was de maat echt vol, waardoor er toch nog een flink aantal inschrijvers niet mee konden doen.

Zo kwam het dat op die zaterdagmorgen om negen uur ruim tweehonderd auto- en rally-enthousiastelingen bij het Healey Museum in Vreeland stonden. Daar gingen de deelnemers op de foto bij de stijljury van commissielid Louise de Blécourt (De Witte, Rallycommissie) en haar secondanten stijldeskundige Menno Born (IGC) en protocolkenner Jan Jaap van Weering (De Witte). Vervolgens stond er een kopje koffie en een stuk appeltaart klaar in het museum.

Nadat ieders outfit gejureerd en gefotografeerd was, werd het tijd voor het autorijden. Rally-uitzetter Carine Dubois legde nog een keer de bijzonderheden van het controlesysteem uit en daarop was het tijd om te vertrekken. Vanaf het landgoed vertrokken de tourklasse en de sportklasse ieder de andere kant uit, zodat niet iedereen elkaar in de weg kon gaan rijden. De route voerde via mooie dorpen en wegen in het Groene Hart naar de lunchlocatie, restaurant Marnemoende in IJsselstein. Daar werden de deelnemers niet alleen opgewacht door de organisatie die de controlekaarten innam en alvast een tussenstand uitrekenden, ook stond er een uitgebreide lunch met broodjes en aspergesoep klaar.

Sociëteitenrally 2018

Het geheel werd opgefleurd met muziek en gelukkig brak ook de zon lichtjes door het wolkende waar de hele dag gelukkig al geen regen uit viel. Na de lunch ging het verder over de wegen van het Groene Hart totdat de deelnemers bij Bleiswijk op een bedrijventerrein kwamen, waar een test was uitgezet. Vlak voor dat bedrijventerrein gebeurde voor ons de enige organisatorische hickup: er was een ernstig ongeluk gebeurd op de enige route die bij de test zou komen (gelukkig niet met een van de deelnemers). Vele rallyrijders wisten via een omweg alsnog bij de proef aan te komen, maar ongeveer een kwart besloot na het oponthoud door te rijden naar het Plein in Den Haag waar de finish voor de deur bij De Witte was. Daar stond ook een borrel klaar op de Franse Markt die ook aan de gang was op hetzelfde moment. Daarna verplaatste het gezelschap zich naar binnen voor een nog uitgebreidere borrel met bittergarnituren en een ijscocktail.

Het diner was klaargezet in de Gaanderij gecombineerd met de Oude Conversatiezaal en de Barzaal. Tussen de gangen door werden achtereenvolgens de prijzen van de tourklasse, de sportklasse (en daarmee de nieuwe, door De Maas aangeboden wisselbokaal) en uiteindelijk de stijlprijs uitgereikt. Het geheel werd muzikaal omlijst door de klanken van pianist Aristakes.

Volgend jaar vindt de nieuwe editie van de rally plaats op 15 juni. Er heeft zich al een gemeente gemeld die graag wil dat de start daar plaatsvindt op het centrale plein, dus de voorbereidingen zijn al in gang gezet. Het enige dat we verder nog verklappen is dat de finish ergens in Rotterdam zal zijn. Wij gaan ervan uit dat we u weer in groten getale kunnen verwelkomen. Schrijf de datum vast in uw agenda, binnenkort ontvangt u de uitnodiging om weer in te schrijven.

Commissie Sociëteitenrally

Prijswinnaars Wim & Harald en Rosalie & Quirin
De sfeervolle zaal van 'De Witte'

KNZ&RV LEDENKORTING

Onze collectieve verzekering voor leden van "oude" Zeil- en Roei- verenigingen, is in Loosdrecht zodanig succesvol ontvangen, dat wij alle leden van de Watersportvereniging KNZ&RV ook dezelfde collectieve verzekering aanbieden. Dit omdat de KNZ&RV ook alles in het werk stelt voor een optimale organisatie voor uw passie: de watersport. Wij vertrouwen erop dat u met onze absolute bodempremie in combinatie met een top dekking nog meer plezier krijgt in het varen met uw boot. Als registermakelaar in assurantiën is Gipon BV een vertrouwde naam in verzekeringen.

KNZ&RV LEDENVOORDELEN

- Bodempremies* van Gipon BV voor alle leden van de KNZ&RV.
- WA + Casco uitgebreid of de top dekking met een veel ruimere eigen gebrek regeling en bij schade geen aftrek nieuw voor oud.
- Dekking is van kracht binnen alle Europese binnenwateren, plus 10 mijl uit de kust
- Een eigen risico voor casco schade van € 250 per gebeurtenis en € 500 tijdens wedstrijden
- Voor vaartuigen boven € 100.000 geldt een eigen risico voor casco schade van 0,25% over de verzekerde casco waarde
- Dit collectief geldt voor een open- / gesloten zeilboot, sloep, toerboot, klassiek jacht, motorkruiser, motorzeiler. Alle overige boten (bijvoorbeeld: zelfbouw, bouw in afwijkende materialen (carbon) kunnen worden verzekerd op basis van individuele tarifiering (natuurlijk rekening houdende met uw lidmaatschap van de KNZ&RV)

KNZ&RV BODEMPREMIES VAN GIPON

WA + Casco uitgebreide dekking (zie staffel) WA + Casco top dekking (zie staffel +10% toeslag)

Nieuwwaarde** vaartuig	Jaarpremie	Nieuwwaarde** vaartuig	Jaarpremie
< € 15.000	€ 82	€ 60.000 t/m € 65.000	€ 264
€ 15.000 t/m € 20.000	€ 104	€ 65.000 t/m € 70.000	€ 280
€ 20.000 t/m € 25.000	€ 121	€ 70.000 t/m € 75.000	€ 297
€ 25.000 t/m € 30.000	€ 137	€ 75.000 t/m € 80.000	€ 313
€ 30.000 t/m € 35.000	€ 159	€ 80.000 t/m € 85.000	€ 330
€ 35.000 t/m € 40.000	€ 176	€ 85.000 t/m € 90.000	€ 346
€ 40.000 t/m € 45.000	€ 192	€ 90.000 t/m € 95.000	€ 363
€ 45.000 t/m € 50.000	€ 214	€ 95.000 t/m € 100.000	€ 379
€ 50.000 t/m € 55.000	€ 231	Boven € 100.000	€ 379 plus € 11 per € 5.000
€ 55.000 t/m € 60.000	€ 247	Boven € 1.000.000	individuele tarifiering

* Indien aan u in de laatste drie jaar meer dan 1 schade is uitgekeerd; vindt individuele tarifiering plaats

** Indien geen nieuwwaarde bekend is dan is de premie op aanvraag verkrijgbaar.

Alle hierboven genoemde premies (wijzigingen voorbehouden) zijn excl. assurantiebelasting en poliskosten.

Gipon BV

Amaliaaan 41-H - 3743 KE BAARN - Tel. 035-5417171
www.gipon.nl - info@gipon.nl

Vraag
vrijblijvend
informatie
aan!

Gipon
Registermakelaar
in Assurantiën

De beste verkoopkansen voor uw motor- of zeiljacht

- ✓ Courtage vanaf 4%, no cure no pay.
- ✓ Intensieve promotie op ruim 20 (inter)nationale websites
- ✓ 7 dagen per week bereikbaar tot 21.00 uur.
- ✓ Ook 's avonds bezichtigen.
- ✓ EMCI gecertificeerd en lid NBMS.
- ✓ Verkoopkantoren rondom het IJsselmeer
- ✓ Inruil & inkoop

Meer informatie? Kijk dan op www.zuiderzee-jachtmakelaars.nl of bel ons op 035-2600013 voor een afspraak op één van onze kantoren. Een e-mail sturen kan ook: info@zuiderzee-jachtmakelaars.nl

ZUIDERZEE JACHTMAKELAARS
VERKOOP VANUIT DE EIGEN LIGPLAATS

IJsselmeer • Markermeer • Gooimeer • Veluwemeer • Ketelmeer

OOK ADVERTEREN IN BIJ VLAGEN?

Voor advertenties in Bij Vlagen
neemt u contact op met het secretariaat
van de Koninklijke Nederlandse
Zeil- & Roeivereeniging

secretariaat@knzrv.nl,
telefoon 0294 26 15 40

(Voor leden van de KNZ&RV
geldt een korting van 25%)